ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ปนัดดา พ่วงพี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
มีนาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

26 เม.ย. 2544

บทคัดย่อ

ของ

ปนัดดา พ่วงพี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
มีนาคม 2544

ปนัดดา พ่วงพี. (2544), *ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์, ดร. จารุวรรณ สกุลคู

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามตัวแปร ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี กับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2,3 และนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงจำนวน 269 คน ได้มาโดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจิและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับตามแนวไลเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน, One – way Analysis of Variance และทดสอบรายคู่ในกรณีที่มีนัยสำคัญโดยใช้วิธีของ Scheffe และ หาค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ โดยใช้ Pearson Product – Moment Correlation Coefficient

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และเมื่อพิจารณาจำแนกตามตัวแปรอิสระ พบว่า นักเรียน นักศึกษาจากทุกกลุ่มมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

2.นักเรียน นักศึกษา ทุกชั้นปีมีทัศนะด้านการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากล มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี สูงกว่านักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย

4. นักเรียน นักศึกษา ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนะดีต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี สูงกว่านักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

5. นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าศึกษาเนื่องจากมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี สูงกว่า นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น

6. นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยในระดับมาก โดยเฉพาะด้านสังคมและด้านวิชาการ

7. ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา

Opinions on Dramatic and Musical Learning of Middle and Higher Level Students in Dramatic Arts College (Bangkok)

AN ABSTRACT

BY

PANADDA PHUANGPEE

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree in Higher Education

at Srinakharinwirot University

March 2001

Panadda Phuangpee. (2001). *Opinions on Dramatic and Musical Learning of Middle and Higher Level Students in Dramatic Arts College (Bangkok).* Master, Degree of Education (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr.Suwaporn Tungsomworapongs, Dr. Jaruwan Skulkhu.

The purpose of this study was to investigate and to compare the opinions on dramatic and musical learning of middle and higher level students in Dramatic Arts College (Bangkok) classified in four variables; educational level, major fields of study, Grade point average and motivation factors. The study included the investigation concerning student satisfaction with their experience gained while studying at the college. The relationship between students' opinions on dramatic and musical learning and those on their satisfaction with experiences was also studied. The sample consisted of 269 students from the population. The instrument used in collecting data was a five-point rating scale questionnaires consisting of 3 sections, namely demographic data, college experience satisfaction and opinions on dramatic and musical learning. The data were statistically analyzed by mean, standard deviation, one-way analysis of variance and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient were also used in the data analysis.

The results revealed that :

1. Most students at the middle and higher level had high positive opinions on dramatic and musical learning. Analyzed by demographic variables, it was found that students in each subgroup also showed highly positive attitudes toward dramatic and musical learning.

2. There was no significant difference found among different educational level groups of students' opinions on dramatic and musical learning.

3. The students majoring in international music instrument showed higher positive attitudes toward dramatic and music learning than those majoring in Thai classical dance.

4. The students with high grade point average had higher positive attitudes toward dramatic and musical learning than those with moderate grade point average.

5. The students whose prospectives concerned learning and professional career had higher positives attitudes toward dramatic and musical learning than those who enrolled with personal reasons and other people's support.

6. Most students at the middle and the higher levels were highly satisfied with college experiences; especially in social and academic aspects.

7. Student's opinions on dramatic and music learning was positively related to their satisfaction with college experiences at a high level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง
วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ของ
นางสาวปนัดดา พ่วงพี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2544

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. สมสุข ธีระพิจิตร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ และอาจารย์ ดร.สมสุข ธีระพิจิตร ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวัลย์ หวังพานิช อาจารย์อรุณศรี กุมุท อาจารย์นิวัฒน์ สุขประเสริฐ อาจารย์ทิพย์มาศ พิมลศักดิ์ และอาจารย์จินดนา สายทองคำ ที่กรุณารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม จนทำให้การวิจัยครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ ที่ให้คำแนะนำวิธีการประมวลผลข้อมูล อาจารย์ประสิทธิ์ ปิ่นแก้ว อาจารย์อุษาภรณ์ บุญเรือง อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลปทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลปชั้นกลาง และชั้นสูงทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม รุ่นพี่ เพื่อน และรุ่นน้อง สาขาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดที่มีส่วนช่วยเหลือให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปนัดดา พ่วงพี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	7
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
	ความสำคัญของการวิจัย	7
	ขอบเขตของการวิจัย	7
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	7
	ตัวแปรที่ศึกษา	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
	สมมุติฐานในการวิจัย	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	การจัดดำเนินงานของวิทยาลัยนาฏศิลป	11
	การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป	13
	อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	19
	ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	19
	ความหมายของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	20
	ลักษณะงานอาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี	21
	จุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตรนาฏศิลป์ ดนตรี	23
	คุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป	24
	ชั้นปี	24
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	25
	เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา	25
	ความหมายของความพึงพอใจ	26
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	27
	ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา	28

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย	31
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	31
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	77
	วิธีดำเนินการวิจัย	77
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สรุปผลการวิจัย	78
	อภิปรายผล	85
	ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม		95
ภาคผนวก		104
ประวัติย่อผู้วิจัย		117

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ 31

2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา 37

3 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพเป็นรายข้อ..... 39

4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี.....41

5 คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา.....43

6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....45

7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา..... 48

8 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของ นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี.....50

9 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของ นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา.....51

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

10 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา 51

11 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....52

12 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....52

13 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา..... 53

14 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา..... 54

15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ เป็นรายข้อ..... 55

16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี.....58

17 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา..... 62

18 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อ ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....67

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

19 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา..... 71

20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี กับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ.....76

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการ กรมศิลปากร..... 12

2 แผนภูมิแสดงระดับชั้น และชื่อหลักสูตรที่ใช้ในแต่ละระดับชั้น 15

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้โลกไร้พรมแดน ข่าวสารข้อมูลที่ทุกประเทศในโลกรวมทั้งประเทศไทยเสมือนเป็นสังคมเดียวกัน นำพาการเปลี่ยนแปลงสู่ทุกชีวิต ทุกองค์กร ทุกสังคมและทุกประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ประเทศใดสามารถปรับตัวให้สอดคล้อง และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ก็จะสามารถก้าวขึ้นสู่ความสำเร็จและรักษาความเจริญรุ่งเรืองไว้ได้ ตรงกันข้ามหากประเทศใดหยุดนิ่งอยู่กับที่หรือไม่สามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ก็จะเป็นผู้ที่ถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง และแม้ว่าสังคมไทยจะมีเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมที่น่าภูมิใจ แต่ก็เป็นสังคมที่เปิดกว้างพร้อมที่จะยอมรับวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกเข้ามาสู่สังคม เพื่อให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง มีความรู้ความสามารถและทักษะในอันที่จะปรับตนเองเพื่อความอยู่รอดอย่างมีความสุข ในขณะเดียวกันก็ต้องสามารถร่วมมือแข่งขันได้กับสังคมโลก โดยยังคงเอกลักษณ์และคุณค่าของความเป็นไทยไว้ได้ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงนั้น(กาญจนา คุณารักษ์. 2541 : 55) เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องพัฒนาการศึกษา โดยให้สถาบันการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งตรงกับสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ของกระทรวงศึกษาธิการในการมุ่งมั่นพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อให้เป็นกลไกในการพัฒนาคนอย่างเหมาะสมทั้งด้านจิตใจ สังคม สติปัญญา สุขภาพพลานามัย และการประกอบอาชีพ โดยให้ประชากรในชาติมีนิสัยรักการพัฒนาตนเอง มีหลักศาสนาเป็นครรลองชีวิต มีจิตสำนึกในความเป็นไทย ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข มีส่วนร่วมรับผิดชอบการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชุมชน สังคม ประเทศชาติตลอดจนมนุษยชาติในประชาคมโลกต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 61)

การผลิตบุคลากรออกไปสู่สังคมนั้น มิใช่จะปรับปรุงส่งเสริมแต่ทางด้านความรู้และความสามารถในวิชาชีพเท่านั้น จะต้องรวมถึงการปลูกฝังอบรมให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย ทั้งนี้เพราะทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อมีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพอย่างมาก หากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนก็จะทำให้งานที่ทำเป็นสิ่งที่ง่ายและเอาใจใส่การปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้ยังมีความภูมิใจและมีความสุขในการทำงานอีกด้วย ดังที่อุดม หนูทอง (2539 : 455 - 456) ได้รวบรวมพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหนังสือประมวลพระบรมราโชวาทในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2493 – 2537 เกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชาชีพทางด้านศิลปิน

ที่มหาวิทยาลัยศิลปากรวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ 2524 ความว่า" บัณฑิต ควรจะได้ศึกษาความหมายและความสำคัญของศิลปะให้ตระหนักชัด แล้วตั้งใจพยายามใช้ทั้งวิทยาการทั้งศิลปะในการทำกิจการงานของตนให้ครบถ้วนถูกต้อง ให้วิทยาการกับศิลปะเกื้อกูลส่งเสริมกันอย่างสอดคล้องพอเหมาะพอควร ทำประโยชน์เพื่อประเทศโดยยึดมั่นในหลักการแห่งวิชาชีพ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้จะน้อมนำให้การประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพที่ได้กระทำนั้นมีความเจริญก้าวหน้า ตลอดทั้งตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติก็จะมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งๆขึ้นไปด้วยเช่นกัน"

วิทยาลัยนาฏศิลป เป็นสถาบันการศึกษาที่รัฐจัดตั้งขึ้นเนื่องจากได้เล็งเห็นความสำคัญของศิลปะวัฒนธรรมไทย ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำชาติไทยไปสู่ความเป็นปึกแผ่น แสดงถึงความรุ่งเรืองและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ต้องรักษา และสืบทอดไว้ด้วยกระบวนการทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้วิทยาลัยนาฏศิลปจัดการศึกษาประเภทวิชาชีพพิเศษด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพตั้งแต่เยาว์วัยและต้องฝึกฝนเป็นเวลานานปี (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. 2537 : 15) จัดการศึกษาตามหลักสูตร 3 ระดับคือ ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงซึ่งเทียบเท่าระดับอนุปริญญา การเรียนการสอนประกอบด้วยการเรียนสายสามัญและสายศิลปะตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สายศิลปะมีสาขาที่เปิดสอนคือ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยประกอบด้วย โขน ละคร สาขาดุริยางค์ไทยประกอบด้วยปี่พาทย์ เครื่องสายและคีตศิลป์ไทย สาขาดุริยางค์สากลประกอบด้วยดนตรีสากล คีตศิลป์สากลและสาขานาฏศิลป์สากล (วิทยาลัยนาฏศิลป. 2537 : 7 - 8) ปัจจุบันวิทยาลัยนาฏศิลปขึ้นอยู่กับสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร มีวิทยาลัยนาฏศิลปทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคเปิดสอนรวม 12 แห่ง เรียงลำดับตามการก่อตั้ง ดังนี้ วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรีและวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลปทุกแห่งมีหน้าที่หลักตามจุดประสงค์ในการก่อตั้งดังนี้ (วิทยาลัยนาฏศิลป. 2539 : 20 – 21)

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อโดยมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความถนัดและพัฒนาความสามารถความสนใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคม

2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

3. เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือ ส่งเสริมให้ใฝ่ใจศึกษาเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ รวมทั้งเป็นการธำรงค์รักษา สืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยสามารถให้บริการสังคมและประเทศชาติได้

ด้วยเหตุที่วิทยาลัยนาฏศิลปเป็นสถาบันการศึกษาที่มีการจัดระบบการศึกษาถึง 2 ระดับในสถาบันเดียวกัน คือ ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา โดยจัดระบบการศึกษา ดังนี้ (กองศิลปศึกษา. 2538 : 25 - 34)

1. ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียนหรือ 3 ปีการศึกษา มีหน่วยการเรียนรวมทั้งสิ้น 108 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญ และวิชาศิลป ตามหลักสูตร ดังนี้

วิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย ศิลปศึกษา

วิชาชีพศิลป แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร

1.2 สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย ปี่พาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ไทย

1.3 สาขาวิชานาฏศิลป์สากล

1.4 สาขาวิชาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นจะได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นต้น (วุฒิ ปนต.)

2. ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น มีหน่วยการเรียน รวมทั้งสิ้น 110 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญและวิชาชีพศิลป 4 สาขาวิชาเช่นเดียวกับระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (วุฒิ ปนก.)

3. ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ใช้ระยะเวลาเรียน 4 ภาคเรียนหรือ 2 ปีการศึกษา โดยศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง เรียนทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 85 หน่วยกิต หลักสูตรการเรียนประกอบด้วย 4 กลุ่ม วิชา คือ วิชาพื้นฐาน วิชาการศึกษา วิชาชีพ และวิชาเลือกเสรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (วุฒิ ปนส.) เทียบเท่าระดับอนุปริญญา

ปรากฏการณ์ที่พบในปัจจุบัน คือ ในช่วงต่อของการศึกษาจากระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางไปยังระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง มีนักเรียนไม่ศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก จากสถิติการศึกษาของงานแผนงานและติดตามผล ฝ่ายส่งเสริมศิลปสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ ปีการศึกษา 2535 - 2541 เมื่อคิดเป็นอัตราร้อยละของนักศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อ พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปีตามลำดับดังนี้ 48.97 , 44.51 , 50.39 , 53.93 , 52.93 , 56.44 และในปี พ.ศ. 2541 มีนักเรียนไม่ศึกษาต่อ

ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงถึงร้อยละ 58.31 (สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์. กรมศิลปากร. 2541) จากข้อมูลตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีจำนวนนักเรียนไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงเพิ่มขึ้นตามลำดับ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายแนะแนววิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพเกี่ยวกับข้อมูลการไม่ศึกษาต่อในระดับชั้นสูงของนักศึกษา พบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ส่วนใหญ่ลองสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา บางกลุ่มเลือกเรียนในสายวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในสถาบันต่างๆเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ บางกลุ่มเปลี่ยนสายอาชีพ เช่นเลือกเรียนนิเทศศาสตร์ บริหารธุรกิจ การโรงแรมฯลฯ ในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล สถาบันราชภัฏและสถาบันการศึกษาเอกชน จากทางเลือกดังกล่าวทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงเป็นจำนวนมาก (โพธิพันธ์ พานิช. สัมภาษณ์. 2543) ส่วนทิพย์มาศ พิมลศักดิ์ (สัมภาษณ์. 2543) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าการไม่ศึกษาต่อของนักเรียนเป็นสิทธิของนักเรียนในการเลือกเรียนตามความสนใจ เช่นเดียวกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถาบันการศึกษาทั่วไปที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบกับนักเรียนไม่มีศิลปะนิสัยในการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เข้ามาเรียนเพราะพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ชอบ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่ตั้งใจเรียน ดังนั้นเมื่อมีโอกาสจึงเข้าศึกษาต่อยังสถาบันอื่น นอกจากนี้จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ (จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. สัมภาษณ์. 2543) อาจารย์ภาควิชานาฏศิลป์ไทย โขนลิง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการที่นักเรียนลาออกในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนเพราะเรียนตามความชอบของพ่อแม่ และบรรพบุรุษ ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ทำให้ไม่เกิดศิลปะนิสัยทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีอย่างแท้จริง

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมต่างๆภายในวิทยาลัยก็อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อ เช่นการสอนของอาจารย์ที่เน้นการสอนแบบดั้งเดิม คือการบรรยาย อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ และที่สำคัญคือการที่นักเรียนไม่ได้รับคัดเลือกให้แสดงกิจกรรม ทั้งนี้เพราะจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกปีในระดับชั้นต้น ประกอบกับมีงานการแสดงเป็นประจำทำให้เกิดความล่าช้าในการฝึกหัดหรือต่อท่ารำให้แก่เด็กกลุ่มใหม่ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้เด็กบางกลุ่มที่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้แสดงเกิดความท้อถอย เฉื่อยชาในการฝึกปฏิบัติ เช่นเดียวกับรัตติยะ วิกสิตพงศ์(รัตติยะ วิกสิตพงศ์. สัมภาษณ์. 2543)ผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์ไทยผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป ปีการศึกษา 2539 กล่าวว่าเหตุผลที่นักเรียนไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงนั้นเนื่องจาก ไม่มีใจรักทางด้านนาฏศิลป์ไทยคือ เข้าศึกษาเพราะพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ชอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาศิลปะไม่ดี กอปรกับเนื้อหาของหลักสูตรมีมาก ดังนั้นเมื่อนักเรียน นักศึกษาไม่ฝึกฝนตนเองจึงส่งผลให้เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย รวมทั้งคะแนนที่ได้ไม่ดีทำให้อยากเปลี่ยนสถาบันใหม่ดังที่ จินดนา สายทองคำ (2539. 95) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป สรุปสาเหตุ

ที่ทำให้นักศึกษาระดับชั้นสูงลดจำนวนลง โดยลาออกไปศึกษาสถาบันอื่นๆนั้นเพราะนักเรียนต้องการเปลี่ยนสายการเรียนไปสู่สาขาอื่น เนื่องจากมีสถาบันให้เลือกเรียนได้หลากหลายมากขึ้นทั้งของภาครัฐบาล และเอกชน ทั้งนี้การเปลี่ยนสายการเรียนของ นักเรียนอาจมาจากการไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแต่มีผลการเรียนทางด้านวิชาสามัญดีกว่า รวมทั้งนักเรียนบางคนไม่มั่นใจในการประกอบอาชีพ เมื่อจบการศึกษาโดยเกรงว่าจะหางานทำได้ยาก เบื่อหน่ายการเรียนการสอน การฝึกซ้อมการแสดงที่ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมค่อนข้างมาก กับบางส่วนที่ไม่พอใจในกฎระเบียบที่เข้มงวดของวิทยาลัยและไม่ประทับใจสภาพแวดล้อมของทางวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 ได้แก่ นางสาวปัทมาภรณ์ นรลักษณ์ (สัมภาษณ์. 2543) สาขานาฏศิลป์ไทย(ละคร) กล่าวว่า สาเหตุ ที่เพื่อนลาออกไปศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพราะบางคนมีงานการแสดงบ่อยครั้ง ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมส่งผลให้เรียนไม่ทันเพื่อน กับบางคนที่ไม่ค่อยได้รับคัดเลือกให้แสดงจึงเกิดความท้อถอยและไม่อยากศึกษาต่อ นายต่อศักดิ์ ประพันธ์วิทยา (สัมภาษณ์. 2543) สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน) กล่าวถึงสาเหตุที่เพื่อนลาออกไปศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพราะอาจจะเบื่อหน่ายการสอนของครูที่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย นายเฉลิมรัตน์ ติ่งอ่อม (สัมภาษณ์. 2543) สาขาดุริยางค์ไทย กล่าวถึงสาเหตุที่เพื่อนลาออกไปศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพราะกฎระเบียบที่เข้มงวดในการบังคับใช้ทุกระดับชั้นไม่ยืดหยุ่นตามวุฒิภาวะของผู้เรียนทำให้เกิดการบีบคั้นและไม่อยากศึกษาต่อ นอกจากนี้นายชัยพร สว่างวรรณ (สัมภาษณ์. 2543) สาขาดุริยางค์สากล กล่าวถึงสาเหตุที่เพื่อนลาออกไปศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆนั้น เพราะไม่ชอบการเรียนดนตรีสากลตั้งแต่เข้าเรียน แต่เหตุที่เข้าเรียนเพราะพ่อแม่ชอบ ดังนั้นเมื่อมีโอกาสจึงออกไปศึกษาต่อยังสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทน จากข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนสรุปว่าการที่นักเรียนในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงนั้น มีสาเหตุมาจากเบื่อการสอนของครู บางคนมีงานการแสดงบ่อยครั้งซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน แต่บางคนไม่ค่อยได้รับเลือกให้แสดงจึงเกิดความท้อถอย รวมทั้งกฎระเบียบที่เข้มงวดในการบังคับใช้ทุกระดับชั้นโดยไม่ยืดหยุ่นตามวุฒิภาวะของผู้เรียน สาเหตุต่างๆดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลในการเบื่อหน่ายและท้อถอยในการเรียนต่อ และเมื่อมีโอกาสจึงลองสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทน

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมมีความสำคัญต่อการศึกษาของนักเรียน ดังที่ แอสติน (Astin. 1968 : 2-10) กล่าวถึง ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยว่า เป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของสถาบันซึ่งได้แก่พฤติกรรม เหตุการณ์หรือคุณลักษณะใดๆของสถาบันที่สังเกตเห็นได้ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในสถาบันโดยเฉพาะนักศึกษา สภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งที่เกิดขึ้นขั้นต่างๆเหล่านี้สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกตอย่างอิสระ แอสติน แบ่งสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมออกเป็น 4 ด้านคือ (1)สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน (Peer Environment) (2)สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน

(Classroom Environment) (3)สภาพแวดล้อมทางด้านการบริหาร (Administrative Environment) (4)สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่(Physical Environment)เช่นเดียวกับสุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542 : 77 - 78) กล่าวถึงองค์ประกอบด้านการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน ว่าเป็นประสบการณ์ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นส่วนเสริมสร้างและเติมเต็มกระบวนการจัดการศึกษา ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ สภาพแวดล้อมด้านการบริหารและสภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้อต่อการเรียนรู้เกิดพัฒนาการในด้านอื่นๆตามมา อันจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีความเป็นศึกษิตที่สมบูรณ์

จากข้อมูลและลักษณะสภาพแวดล้อมดังกล่าวจึงเป็นประเด็นปัญหาที่ทำให้นักศึกษาลดจำนวนลง ประกอบกับในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงจะรับเฉพาะนักเรียนต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง เพื่อศึกษาต่ออีก 2 ปี (เทียบเท่าระดับอนุปริญญา)เท่านั้น ปรากฏการณ์เช่นนี้จึงส่งผลกระทบต่อความคงอยู่ของสถาบันอันเป็นสถานศึกษาด้านนาฏศิลป์ และดนตรีแห่งแรกของประเทศที่มีความสำคัญต่อการชะลอการเปลี่ยนแปลงทางด้านศิลปวัฒนธรรม ในอันที่จะช่วยกระตุ้นให้คนไทยตระหนักถึงความเป็นไทยและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อคงความเป็นชาติไทยไว้ชั่วกาลนาน ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช ฯ ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2537 ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ว่า" ศิลปวัฒนธรรมนั้นคืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุ ทั้งองค์ประกอบ ที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นๆทั้งหมดและเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป ทุกคนจึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ถ่องแท้และต้องสำนึกตระหนักในหน้าที่ ความผูกพัน ความรับผิดชอบ อันมีอยู่ต่อบ้านเมืองและสังคม แล้วพร้อมกันปฏิบัติงานของตนด้วยความตั้งใจ จริงใจและพากเพียรเพื่อให้บังเกิดผล เป็นประโยชน์ เป็นความเจริญแก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง" (สำนักบรรณสารการพัฒนา. 2539 : 306) ดังนั้น เหตุจูงใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสบการณ์ในวิทยาลัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการศึกษา ของนักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนเกิดทัศนะที่ดีและไม่ดีในการเรียนเพราะทัศนะจะมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย และมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคตด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารวิทยาลัย ในการกำหนดนโยบายการวางแผนและการพัฒนางานในด้านต่างๆ เช่นการบริหารวิชาการ การบริหารกิจการนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมต่างๆภายในวิทยาลัยนาฏศิลป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถาบันในการผลิตกำลังคนทางสายอาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี สู่ตลาดแรงงาน สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

และเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี อันเป็นมรดกที่ดีงามของประเทศไทยให้คงอยู่สืบไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยและทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลนำเสนอต่อผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงการกำหนดนโยบายการวางแผน การบริหารงานต่างๆ เช่นการบริหารวิชาการ การบริหารกิจการนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมต่างๆภายในวิทยาลัยนาฏศิลป และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเสริมสร้างทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแก่นักเรียน นักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลประดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 902 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น

1.1 ชั้นปี แบ่งเป็น

1.1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2

1.2 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3

1.3 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1

1.4 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2

1.2 สาขาวิชา แบ่งเป็น

1.2.1 นาฏศิลป์ไทย

1.2.2 ดุริยางค์ไทย

1.2.3 นาฏศิลป์สากล

1.2.4 ดุริยางค์สากล

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.4 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา แบ่งเป็น

1.4.1 ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ

1.4.2 การสนับสนุนจากบุคคลอื่น

1.4.3 อื่นๆ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนะ

หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปได้ทั้งในรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ โดยในงานวิจัยนี้หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

2. การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

หมายถึง การเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะในการเรียน ในที่นี้หมายถึงการเรียน 4 สาขาวิชา คือสาขานาฏศิลป์ไทย สาขานาฏศิลป์สากล สาขาดุริยางค์ไทยและสาขาดุริยางค์สากล

3. นักเรียน ในวิจัยนี้

หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 และระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

4. นักศึกษา ในวิจัยนี้

หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

5. วิทยาลัยนาฏศิลป

หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แหล่งรวมศิลปะของชาติ 4 สาขา ได้แก่ สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน ละคร) สาขานาฏศิลป์สากล (บัลเล่ต์) สาขาดุริยางค์ไทยและสาขาดุริยางค์สากล ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ สังกัดสถาบันนาฏดุริยางค์ศิลป์ กรมศิลปากร

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หมายถึง ผลของการเรียนที่นักเรียน นักศึกษาได้จากการประกอบกิจกรรม ในการเรียน โดยถือเอาคะแนนเฉลี่ยสะสมนับตั้งแต่แรกเข้าศึกษาถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 และกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไปเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 - 2.99 เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.49 และต่ำกว่า ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

7. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ในวิจัยนี้

หมายถึง แรงจูงใจที่ชักนำให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

8. ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย

หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ประทับใจ เห็นด้วย อันเกิดจากการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องราว หรือการได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลปเช่น การได้เรียนรู้วิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยหรือกิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษาจัดทำขึ้นเองในด้านกีฬา ด้านบันเทิง ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านศิลปวัฒธรรม ซึ่งล้วนก่อให้เกิดประสบการณ์แก่นักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น ประสบการณ์ในวิทยาลัยในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยประสบการณ์ทางวิชาการ ประสบการณ์ทางสังคมและประสบการณ์ทางกายภาพ

8.1 ประสบการณ์ทางวิชาการ

หมายถึง ความคิดเห็น ของนักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับการรับรู้เรื่องราวหรือการได้ร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่ได้รับระหว่างศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป เช่นการพัฒนาทางวิชาการ การพัฒนาทางสติปัญญา หลักสูตรการเรียนการสอนและระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย

8.2 ประสบการณ์ทางสังคม

หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคมระหว่างศึกษาในวิทยาลัย เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์กับรุ่นพี่ ความสัมพันธ์กับอาจารย์ และความผูกพันธ์กับสถาบัน

8.3 ประสบการณ์ทางกายภาพ

หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ทางด้านกายภาพในวิทยาลัย เช่นอาคารสถานที่ กิจกรรมของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการแสดงที่นักเรียนนักศึกษารับรู้ว่าก่อให้เกิดผลส่งเสริมหรือขัดขวางความก้าวหน้าของการพัฒนาความรู้ ความคิดทัศนคติและทักษะของตน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียน นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกัน

2. นักเรียน นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกัน

3. นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกัน

4. นักเรียน นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกัน

5. ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ผู้วิจัยจัดลำดับตามสาระดังนี้ การจัดดำเนินงานของวิทยาลัยนาฏศิลป อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป ความหมายของความพึงพอใจและประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา

การจัดดำเนินงานของวิทยาลัยนาฏศิลป

วิทยาลัยนาฏศิลป(วิทยาลัยนาฏศิลป. 2539 : 15) เดิมมีชื่อว่า " โรงเรียนนาฏดุริยางค-ศาสตร์" เปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2477 นับเป็นสถาบันการศึกษาของชาติแห่งแรกที่ให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลป สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้ คือ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากร ต่อมาในปี พ.ศ.2478 ทางราชการมีความประสงค์ที่จะให้วิชาศิลปะทางโขน ละคร และดนตรีมารวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน จึงได้โอนครูอาจารย์ทางสายศิลปะและดุริยางคศิลปประจำราชสำนักของพระมหากษัตริย์รวมทั้งเครื่องดนตรี เครื่องโขน เครื่องละครของหลวงบางส่วนจากกระทรวงวังให้มาอยู่ในสังกัดกรมศิลปากร กรมศิลปากรจึงแก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2478 พระสารสาสน์ประพันธ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการได้มีคำสั่งตั้งโรงเรียนศิลปากรสอนวิชาช่างปั้น ช่างเขียน และช่างรักขึ้นอยู่กับ กรมศิลปากร เรียกชื่อเฉพาะแผนกนี้ว่า "โรงเรียนศิลปากรแผนกนาฏดุริยางค์" ให้การศึกษาวิชาศิลปะทางดนตรี ปี่พาทย์ และละคร ระบำ แต่ยังไม่มีโขนต่อมาวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2485 มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากรใหม่ ให้ยุบกองโรงเรียนและให้ "แผนกช่าง" ของโรงเรียนศิลปากรไปขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ตั้งขึ้นใหม่และโอนกรมศิลปากรไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2485 กรมศิลปากรจึงปรับปรุงกิจการดุริยางคศิลป์ เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นกองการสังคีต และโอนแผนกนาฏดุริยางค์จากโรงเรียนศิลปากรมาขึ้นอยู่กับกองการสังคีตเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนศิลปากร" มาขึ้นอยู่กับกองการสังคีตเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนสังคีตศิลป" ขึ้นอยู่กับแผนกนาฏศิลป์

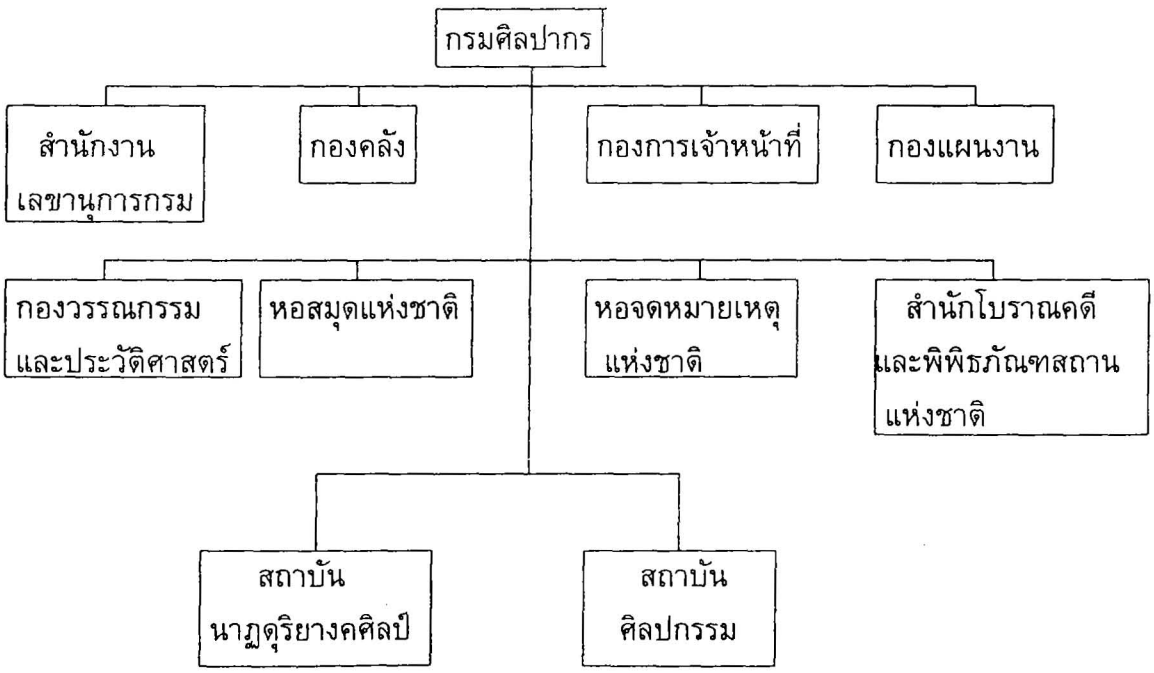
แต่เนื่องจากอุปสรรคบางประการและภัยจากมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมทั้งราชการได้ยืมสถานที่ไปใช้ราชการอย่างอื่นระหว่าง พ.ศ.2485 – 2487การศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์จึงหยุดชะงักไปชั่วระยะหนึ่งและในปี พ.ศ. 2488 ภายหลังสิ้นสุดมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว

นายกรัฐมนตรี (จอมพล ป. พิบูลสงคราม) ได้มีบัญชาให้แก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลปขึ้นใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนนาฏศิลป" มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นสถานศึกษานาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ของทางราชการ
2. เพื่อบำรุงรักษาและเผยแพร่นาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ประจำชาติไทย
3. เพื่อให้ศิลปะทางดนตรี โขนและละคร ภายในประเทศมีฐานะเป็นที่ยกย่อง ดังในนานาประเทศ

เมื่อเปิดโรงเรียนนาฏศิลป ในปี พ.ศ. 2488 มีนักเรียนเก่าเหลืออยู่ในโรงเรียนสังคีตศิลป 33 คน เป็นนักเรียนหญิงทั้งสิ้น จึงได้เปิดรับสมัครเด็กชายเข้าฝึกหัดโขน ในครั้งแรกมีจำนวนประมาณ 60 คน และนับตั้งแต่นั้นมาจำนวนนักเรียนก็เพิ่มขึ้นทุกปีและขยายการศึกษาเพิ่มขึ้นทั้งนาฏดุริยางคศิลปไทยและสากล

ต่อมาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2504 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากรออกเป็นกองต่างๆ และมีกองศิลปศึกษาเพิ่มขึ้น โรงเรียนนาฏศิลปจึงโอนจากกองการสังคีตมาขึ้นกับกองศิลปศึกษาและได้รับการยกฐานะให้เป็น "วิทยาลัยนาฏศิลป" เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2515 และในวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรมศิลปากรใหม่ โดยส่วนหนึ่งได้มีการยุบกองศิลปศึกษาและกองการสังคีตและรวมสองกองเข้าด้วยกัน เรียกชื่อใหม่ว่าสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ ปัจจุบันวิทยาลัยนาฏศิลปขึ้นอยู่กับสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร ดังแสดงในแผนภูมิการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร
ที่มา : พระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการของกรมศิลปากร พ.ศ.2538

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี จึงได้ขยายการศึกษาไปตามเขตภูมิภาคต่างๆของประเทศ ปัจจุบันกรมศิลปากรมีวิทยาลัยนาฏศิลปในสังกัด รวม 12 แห่ง ดังนี้ (กองศิลปศึกษา. 2538 : 9 - 11)

1. วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
2. วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่
3. วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย
4. วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด
5. วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
6. วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
7. วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง
8. วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี
9. วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี
10. วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช
11. วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี
12. วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง

วิทยาลัยนาฏศิลปทั้ง 12 แห่งนี้ มีหน้าที่ให้การศึกษา อบรมทั้งวิชาสามัญ วิชาการศึกษาและวิชาชีพพิเศษทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัยศิลปะพื้นเมืองของแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ศิลปวิทยาการ และวัฒนธรรมของชาติโดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ โดยมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความถนัดและพัฒนาความสามารถความสนใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคม

2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

3. เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือ ส่งเสริมให้ใฝ่ใจศึกษาเพิ่มพูนความรู้ความสามารถรวมทั้งเป็นการธำรงรักษาสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติสามารถให้บริการสังคมและประเทศชาติได้

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลปจัดอยู่ในระบบการศึกษาวิชาชีพพิเศษ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้มีความชำนาญเป็นพิเศษตั้งแต่เยาว์วัยและต้องได้รับการฝึกฝนเป็นระยะเวลานาน ดังนั้นการจัด

การศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป จึงเป็นการรวมทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาในสถาบันเดียวกัน ดังนี้ (กองศิลปศึกษา. 2538 : 25 - 34)

1. ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา มีหน่วยการเรียนรวมทั้งสิ้น 108 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญและวิชาศิลป ตามหลักสูตร ดังนี้

วิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย ศิลปศึกษา

วิชาชีพศิลป แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร

1.2 สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย ปี่พาทย์ เครื่องสายไทย คีตศิลป์ไทย

1.3 สาขาวิชานาฏศิลป์สากล

1.4 สาขาวิชาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น จะได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นต้น (วุฒิ ปนต.)

2. ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียนหรือ 3 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น มีหน่วยการเรียน รวมทั้งสิ้น 110 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญ และวิชาชีพศิลป 4 สาขาวิชา เช่นเดียวกับระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (วุฒิ ปนก.)

3. ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ใช้ระยะเวลาเรียน 4 ภาคเรียน หรือ 2 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางเรียนไม่ต่ำกว่า 85 หน่วยกิต หลักสูตรการเรียน ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา คือ วิชาพื้นฐาน วิชาการศึกษา วิชาชีพและวิชาเลือกเสรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (วุฒิ ปนส.) เทียบเท่าระดับอนุปริญญา

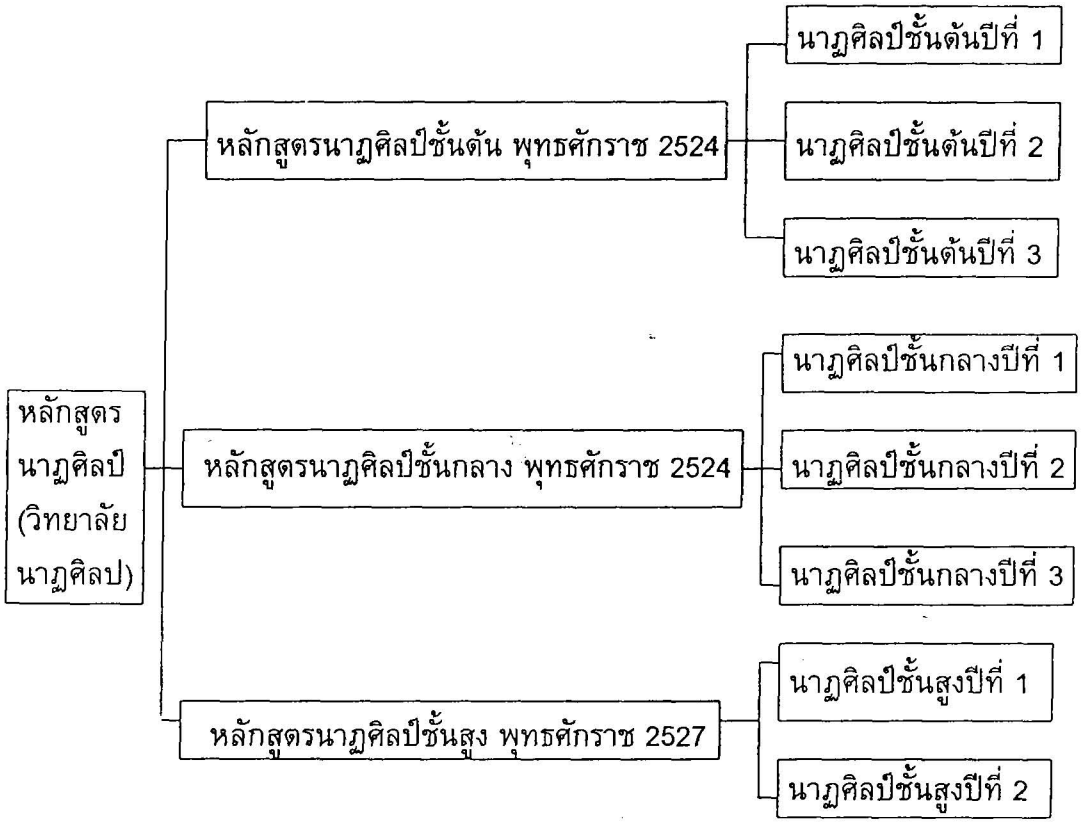
การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป มีผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปเป็นผู้บริหารสถานศึกษา แบ่งฝ่ายการบริหารงานเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่

1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รับผิดชอบงานธุรการ งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ งานการเงินและงบประมาณ งานสวัสดิการ

2. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบงานภาควิชา งานทะเบียนวัดผล งานห้องสมุด งานเทคโนโลยีทางการศึกษา งานแนะแนว งานบริการวิชาการ

3. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง รับผิดชอบงานวินัย งานทะเบียนประวัติ งานสุขภาพอนามัยและพยาบาล งานรักษาความปลอดภัย งานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพย์ติด การก่อการทะเลาะวิวาทและงานโครงการอาหารกลางวัน

4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม รับผิดชอบงานกิจกรรมการแสดง งานกิจกรรม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา

ภาพประกอบ 2 : แผนภูมิแสดงระดับชั้น และชื่อหลักสูตรที่ใช้ในแต่ละระดับชั้น
ที่มา : นรีรัตน์ วิจิตรแก้ว พ.ศ. 2542

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และสนใจของตนเอง

2. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาวิชาสามัญและวิชาศิลปะอันเป็นพื้นฐาน สำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. เป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

4. เป็นหลักสูตรที่ธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ

2. ปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล

3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาและเสริมสร้างสุขอนามัยของตนเองและชุมชน

4. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ

5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน

6. มีทรรศนะที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน มีระเบียบวินัยในการทำงานทั้งส่วนตนและหมู่คณะ รู้จักการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

8. รู้จักอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

9. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในการจัดการและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรต่อจากหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น ที่ให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อมาแล้ว สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลางนี้จะเน้นการเลือกเรียนวิชาศิลปะที่ลึกซึ้งตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถเพื่อผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป

2. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

3. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพทางนาฏศิลป์ ดนตรีทั้งแบบมาตรฐานและแบบพื้นบ้านหรือการศึกษาต่อ

4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล รู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

5. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาเพื่อส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่นและประเทศชาติ

จุดหมาย

การศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต และให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาว์ปัญญา มีความรู้และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและวิชาศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

2. มีความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม รู้จักอนุรักษ์ ไว้เพื่อเป็นมรดกของชาติสืบไป

3. มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ

4. สามารถเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้บริการชุมชนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

5. สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน

6. มีความภูมิใจในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน

7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ๆไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตน

8. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

9. มีนิสัยรักการทำงานเต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการ

10. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาทหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากรศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง สำหรับหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูงจะเน้นวิชาศิลปะที่สูงขึ้น และเพิ่มวิชาการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพครูสอนศิลปะหรือประกอบอาชีพอิสระได้

2. มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญ ที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม หรือเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3. มุ่งให้ผู้เรียนใฝ่ใจแสวงหาความรู้ความจริงอยู่เสมอ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในคุณค่าของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์ของมนุษย์

4. มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพจินตนาการ รู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ทุกรูปแบบ ทั้งไทยและสากล ให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกของชาติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

5. เน้นการผสมผสานความรู้ในทางทฤษฎี การปฏิบัติและเจตคติในสัดส่วนที่เหมาะสม ที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างดี

6. มุ่งสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะอันมีค่าของท้องถิ่นให้จรรโลงสืบไป

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ คีตศิลป์ทั้งไทยและสากล สามารถปฏิบัติงานในด้านการสอนหรือการแสดงตามสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี รู้จักเลือกสรรผลงานที่มีคุณค่าทางศิลปะ เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน

3. เพื่อให้รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น มีความสำนึกในความเป็นคนไทยการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย ธำรงรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครองของไทย

4. ให้เข้าใจพื้นฐานและปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของท้องถิ่นของประเทศและของโลกปัจจุบัน สามารถแก้ปัญหาโดยใช้วิจารณญาณได้อย่างเหมาะสม

5. เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความมานะอดทน ความสำนึกในจรรยาอาชีพ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

6. ให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม อันเป็นงานสร้างสรรค์ของมนุษยชาติ เผยแพร่และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ

7. เพื่อส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มในงานศิลปะ สามารถสร้างผลงานในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการแสดงออกอย่างอิสระ มีกิจนิสัยในการศึกษา ค้นคว้า พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถวางแผนปฏิบัติงานและแก้ปัญหาด้วยหลักวิชา รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นด้วยความเป็นธรรม

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

เคอรี่ (ธิดารัตน์ โพธิดารา. 2542 : 28 ; อ้างอิงจาก Currie. 1975 : 123. Occupation Guidance and Counseling.) กล่าวว่าประสบการณ์ในชีวิตจะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองหรืออัตมโนทัศน์ และเกิดการรับรู้เกี่ยวกับอาชีพ เกิดการผสมผสานระหว่างอัตมโนทัศน์การรับรู้เกี่ยวกับอาชีพ โดยบุคคลจะตระหนักรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองและงานอาชีพใน 7 ด้าน คือ

1. สังคมเศรษฐกิจ ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของอาชีพที่มีผลต่อเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตในสังคม

2. ครอบครัว ตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลในครอบครัวและงานที่คนในครอบครัวทำจะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของงานอาชีพ

3. ชุมชน - สิ่งแวดล้อม ตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลในชุมชน งานต่าง ๆที่มีอยู่ในชุมชนและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของงานอาชีพ

4. การศึกษา ตระหนักรู้ในเรื่องสำคัญของการศึกษา การได้รับรู้เพิ่มเติม การฝึกฝนทักษะในงานอาชีพที่มีต่อโอกาสและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ

5. เพศ ตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเหมาะสมในการประกอบอาชีพ

6. สภาพร่างกาย ตระหนักรู้ถึงบุคลิกลักษณะรูปร่าง สมรรถภาพทางกายและสภาพทางร่างกายที่เหมาะสมกับงานอาชีพ

7. เชื้อชาติ - สัญชาติ จะตระหนักรู้ถึงความแตกต่าง ในด้านเชื้อชาติ - สัญชาติที่มีต่อโอกาสและความเหมาะสมกับงานอาชีพ

นอกจากนี้ โบร์ลิน และ กายส์เบอร์ส (Brolin and Gysberg. 1979 : 260) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นช่วงสำคัญของพัฒนาการทางอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาทัศนคติที่ดีในเรื่องอาชีพ เริ่มที่จะมองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงานให้รู้ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิด และได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน เช่นงานวิจัยที่สอดคล้องกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เช่นงานวิจัยของทิพย์มาศ พิมลศักดิ์ (2530 : 52) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร โดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพทดลอง ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ เพทาย เจริญคุณวิวัฏ (2535 : 78) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรีไทยของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ กธิการ ดริสกุล (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ พบว่านักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

ดังนั้น การเสริมสร้างให้นักเรียนนักศึกษามีทัศนะที่ดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี จึงเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีทัศนะที่ดีต่อการเรียนของตนเองยังความสำเร็จตลอดช่วงการศึกษาและชีวิตการทำงานในอนาคต

ความหมายของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

ในการศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีมีผู้ให้ความหมายของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไว้ดังนี้

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์และจาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ (2525 : 60 – 61) ให้ความหมายของคำว่าศิลปินว่า คือ ผู้มีศิลปะ หรือนักศิลป์ ซึ่งได้แก่ผู้สร้างสรรค์สิ่งที่เป็นวิจิตรศิลป์ ผู้ที่จะเป็นศิลปินได้ต้องเป็นผู้มีประสาทไว สามารถเข้าใจสาระสำคัญ หรือมองเห็นความแท้จริงที่ซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งต่างๆได้โดยรวดเร็ว ผู้ที่จะได้ชื่อว่าเป็นศิลปิน จะต้องเป็นผู้ที่ได้เคยแสดงความสามารถพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นที่ประจักษ์ถึง "พรสวรรค์" ของบุคคลนั้นในวงการศิลป์ และต้องแสดงได้ถึงขั้นที่เรียกว่าเป็นศิลปะจริงๆ นอกจากนี้ ปราณี สำราญวงศ์. (เพทาย เจริญคุณวิวัฏ.

2535 : 28 - 29 ; อ้างอิงจาก ปราณี สำราญวงศ์. 2533 : สัมภาษณ์.) ให้ความหมายของอาชีพศิลปิน โดยแบ่งศิลปินออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ศิลปินตามระบบทางราชการ หมายถึง นักแสดงที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการในการอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งภายในประเทศและนานาประเทศ ได้แก่ ศิลปินด้านนาฏศิลป์โขน ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านปี่พาทย์และศิลปินด้านดีดศิลป์

2. ศิลปินอิสระ หมายถึง นักแสดงที่นำความรู้ทางศิลปะนาฏศิลป์ ดนตรี ไปประกอบอาชีพทางด้านศิลปะโดยสามารถที่จะดำเนินการด้วยตนเองหรืออาจจะดำเนินการรวมตัวเป็นกลุ่ม และหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้างได้แก่ ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ดารา และนักร้อง

ครูสอนนาฏศิลป์ ดนตรี (อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. 2525 : 321) หมายถึง ผู้ที่จะต้องมีความรักในวิชาศิลปะอย่างฝังใจและอุทิศตนเพื่อศิลปะโดยพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ๆในวงการศิลปะ หมั่นทบทวนหลักทฤษฎีและปฏิบัติ เข้าใจวิธีการที่จะปรับความรู้ของตนให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้จักดัดแปลงท่ารำให้ง่ายกว่าเดิมได้ตามกรณีที่จำเป็น มีการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาและการเรียนรู้ของเด็กชายหญิง ความต้องการ ความสนใจ วิธีการเรียน การเจริญเติบโตและสนใจหาทางช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ได้อย่างไรบ้างจึงจะทำให้เขาเหล่านั้นเป็นสุขและเป็นคนที่มีประโยชน์ต่อสังคม

จากความหมายดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี หมายถึงการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะในการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ เช่น ศิลปินในสาขาต่างๆ ครูอาจารย์สาขาต่างๆเช่น โขน ละคร ปี่พาทย์ เครื่องสาย ดีดศิลป์ นักประดิษฐ์ท่าแสดง ผู้กำกับแสดงบนเวที อาชีพนักพากย์ ผู้ประกาศ อ่านข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์ นักร้องเพลงไทย- สากล และนักแสดง ทั้งในระบบราชการและงานเอกชน

ลักษณะงานอาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี

วิทยาลัยนาฏศิลป มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตบัณฑิตให้ไปประกอบอาชีพครูหรือศิลปินด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม พัฒนาทั้งทางกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ซึ่งในแต่ละลักษณะมีรายละเอียดดังนี้ (รจนา สุนทรานนท์. 2537 : 23)

ด้านพุทธิพิสัย คือ มีความรู้ความเข้าใจถูกต้องนำความรู้ไปใช้ในด้านการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ครูนาฏศิลป์ที่ดีควรเป็นครูที่มีความรู้ทั้งวิชาการการศึกษา มีทฤษฎีศิลป์และมีความชำนาญในศิลปะ ซึ่งจะทำให้เป็นศิลปินครูที่มีความสามารถ

ทางสติปัญญา มีความสมบูรณ์ทางร่างกาย มีพรสวรรค์ ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตน สร้างสรรค์งานศิลปะและการศึกษาของไทย

ด้านจิตพิสัย คือ การรับรู้ทางอารมณ์ สู่การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ เช่น การยอมรับคุณค่า เกิดทัศนคติ จนสามารถเลือกคุณค่าและตัดสินใจความดีความชั่วด้วยตนเอง ด้วยการยอมรับค่านิยม การปฏิบัติตามการปฏิเสธ การสนับสนุนด้วยเหตุผล การแสดงศรัทธาและความเชื่อต่อเทพยดาด้านศิลปะ ปรมาจารย์ ครู อาจารย์ ทั้งที่ล่วงลับไปแล้วและยังมีชีวิตอยู่ มีความเมตตา เห็นอกเห็นใจผู้เรียน มีความอดทน สุขุม รอบคอบ มีไมตรีจิต ขยันหมั่นเพียรในการทบทวนหลักการทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถปรับตัวเองและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะพิสัย คือ มีทักษะที่ได้จากการฝึกประสาทสัมผัสและอวัยวะของร่างกายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เช่น สามารถใช้ประสาทสัมผัสและอวัยวะต่างๆอย่างคล่องแคล่ว ควบคุมอารมณ์ของตนเอง ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามกาลเทศะ ครูศิลปะสาขานาฏศิลป์ ดนตรีจะต้องมีความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้จนผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ มีความเชี่ยวชาญในการเผยแพร่ศิลปะแก่สังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เสียสละตนและเวลาเพื่อส่วนรวม บำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์แก่สังคม

คุณลักษณะทางอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนาฏศิลป ด้านความเป็นครูและด้านความเป็นศิลปิน มีสาระสำคัญดังนี้ (รจนา สุนทรานนท์. 2537 : 41)

1. คุณลักษณะด้านความเป็นครู ได้แก่ มีความรู้ความสามารถในศิลปะสาขานาฏศิลป์ ดนตรี มีความสามารถในการเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปะ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่บุคคลทั่วไป ใช้หลักจิตวิทยาและเทคนิคการสอนต่างๆ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถจัดหลักสูตรและบทเรียนตามวุฒิภาวะของผู้เรียน ความชำนาญในการอธิบายและสาธิตประกอบการถ่ายทอดศิลปะ ความอดทน อุทิศตนและเวลาให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดซึ่งตรงต่อวิชาชีพครู ความเมตตากรุณาและประพฤติเรียบร้อยเป็นแบบอย่างที่ดี

2. คุณลักษณะด้านความเป็นศิลปิน ได้แก่ มีความอุตสาหะและตั้งใจจริงในการฝึกฝนทักษะด้านศิลปะในการฝึกซ้อมและการแสดงความชำนาญในศิลปะสาขานาฏศิลป์ ดนตรี ซื่อตรงต่อวิชาชีพศิลปิน ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของตนและไม่ก้าวก่ายหน้าที่ของบุคคลอื่น ตรงต่อเวลา ความสามัคคีในการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่น มีน้ำใจนักกีฬา ยอมรับในความผิดพลาดของตนเอง และนำส่วนดีของบุคคลอื่นมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง มีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น กล้าหาญในการนำศิลปะที่ประดิษฐ์หรือพัฒนาขึ้นแสดงต่อสังคม มีความอดทนต่ออุปสรรคในการปฏิบัติงาน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ในทุกสถานการณ์ อุทิศตนเพื่อบริการทางวิชาการแก่สังคมและความกตัญญูกตเวทีต่อครู - อาจารย์

ลักษณะของงานอาชีพนาฏศิลป์ ในที่นี้กล่าวรวม 2 สาขาวิชาตามที่จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป ได้แก่สาขานาฏศิลป์ไทย (โขน - ละคร) และสาขานาฏศิลป์สากล (บัลเล่ต์)

จุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตรนาฏศิลป์ ดนตรี

หลักสูตรนาฏศิลป์ ดนตรีได้ตั้งจุดมุ่งหมายสำคัญ เป็นเป้าหมายการเรียนให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามหลักการของหลักสูตร โดยพัฒนาให้เด็กมีบุคลิกภาพและเจตคติอันดีในการอยู่ในสังคม ดังนี้ (อาภรณ์ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. 2525 : 266 – 267)

1. ด้านบุคลิกภาพ นาฏศิลป์ดนตรีประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ย่อมก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกได้อย่างเสรี การปฏิบัติตนเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอย่อมนำมาซึ่งบุคลิกภาพของผู้นำและการเป็นผู้มีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใส ก็ย่อมจะทำให้เกิดกิริยาท่าทางเป็นที่น่านิยมรักใคร่ของคนทั่วไปด้วย

2. ด้านอารมณ์ การแสดงออกด้วยการร้องรำทำเพลงอย่างมีวินัยและขอบเขตพอสมควรและปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ จะช่วยให้เด็กร่าเริงเปิดเผย บางครั้งจะสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้โดยการปฏิบัติกิจกรรมการควบคุมจังหวะ ท่าทาง การใช้เสียงให้เหมาะสมตามวัยของเด็ก

3. ด้านสังคม การแสดงออกร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีย่อมฝึกให้เด็กได้รู้ว่าเมื่อไรจึงจะเป็นผู้นำกลุ่มและเมื่อไรตนจะต้องเป็นผู้ตาม ควรจะทำตนอย่างไรจึงจะสามารถเข้ากับผู้อื่นได้อย่างดี และรู้จักยอมรับความสามารถของผู้อื่น ย่อมละทิ้งความเห็นแก่ตัวได้ เพราะนาฏศิลป์ ดนตรีมีกิจกรรมอื่นๆที่สามารถทำให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมได้

4. ด้านเจตคติ การเรียนนาฏศิลป์ดนตรีจะสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจในศิลปะวัฒนธรรมของไทยและประเทศใกล้เคียงได้อย่างถ่องแท้ ย่อมก่อให้เกิดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีขึ้น สามารถแยกแยะระดับชั้นของความดีเด่นของศิลปะวัฒนธรรม และยอมรับศิลปะวัฒนธรรมเหล่านี้ว่าเป็นของมีค่าประจำชาติ สมควรที่ทุกคนในชาติจะต้องศึกษาให้เข้าใจและรักษาไว้ จุดประสงค์เฉพาะที่เป็นจุดสำคัญของหลักสูตร ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัยแก่ผู้เรียนและสร้างความเข้าใจในการนาฏศิลป์ ดนตรี ดังนี้ (อาภรณ์ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. 2525 : 266 – 267)

1. ให้รู้จักคุณค่าของประสบการณ์ทางนาฏศิลป์ ดนตรี โดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านของความคิดความรู้สึกความละเอียดอ่อนโยนในด้านจิตใจ และมีประสบการณ์ในด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

2. ให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ดนตรี ความรู้และทักษะพื้นฐานเป็นทางนำไปสู่ความเข้าใจ และการส่งเสริมความสามารถพื้นฐานของประชากรเกี่ยวกับนาฏศิลป์ดนตรีของชาติและสากลทั่วไป

3. ให้มีโอกาสพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรี ความถนัดและการแสดงออกในทางกิจกรรมต่าง ๆ ของนาฏศิลป์ ดนตรี ทำให้สามารถอยู่ร่วมกันและสามารถปรับตนเองให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้ และกิจกรรมเหล่านั้นก็ให้โอกาสที่จะแสดงความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคลออกมาได้ด้วย

4. ให้แสดงออกตามความคิดและจินตนาการของตน กิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรี ควรที่จะส่งเสริมให้ได้แสดงความคิดและจินตนาการออกมาในด้านการแสดงออกของเด็กด้วย

5. ให้รู้จักนาฏศิลป์ ดนตรีของไทยและของชาติอื่น เป็นการส่งเสริมให้มีความเข้าใจในศิลปะนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถดูและเกิดความเข้าใจการแสดงต่าง ๆของไทยและของชาติอื่น เป็นการช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างด้วย

6. ให้นำประสบการณ์ทางนาฏศิลป์ ดนตรีไปช่วยส่งเสริมปรับปรุง บุคลิกภาพของตน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ของนาฏศิลป์ ดนตรี การระมัดระวังในด้านจังหวะ การควบคุมเสียง และท่าทางให้ทันต่อดนตรีและการเคลื่อนไหว เมื่อได้ปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ย่อมทำให้ผู้ได้ฝึกกิจกรรมเป็นคนกระฉับกระเฉง ว่องไว แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ในทันที และนอกจากนั้นก็จะมีบุคลิกที่เปิดเผยรื่นเริง ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาและปรับปรุงจุดบกพร่องทางร่างกายและอารมณ์ได้อีกด้วย

คุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป

นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีความแตกต่างกันทั้งในด้าน คุณลักษณะและภูมิหลังทางชีวสังคม รวมทั้งด้านจิตพิสัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรม (วัลนิภา พัดเปีย. 2539 : 31 ; อ้างอิงจาก Tinto. 1975 : 93 – 94. *Review of education reasearch.*) ปัจจัยที่พบว่ามีผลกับทัศนะต่อการเรียนได้แก่ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ชั้นปี

นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีย่อมมีประสบการณ์ในการเรียนรู้แตกต่างกันออกไป จึงอาจมีส่วนทำให้ทัศนะต่อวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่นงานวิจัยของ ธิดารัตน์ โพธิดารา (2542 : 76) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่างกัน เพราะเมื่อระดับสูงขึ้นได้รับ ข้อมูลต่าง ๆมากขึ้น ทั้งจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประสบการณ์จากการฝึกงาน การแนะแนวจากครู - อาจารย์ เป็นต้น จึงเป็นผลให้นักศึกษาต่างระดับชั้นมีทัศนะต่อวิชาชีพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลนิภา พัดเปีย (2539 : 83) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าเมื่อครูได้เพิ่มพูนประสบการณ์มากขึ้นจะช่วยให้ครูได้เข้าใจลักษณะและสิ่งที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพครูและองค์กรวิชาชีพที่ตนทำงานอยู่ เช่นเดียวกับ สปริค (Sprik 1989 : 1568A)

ที่ศึกษาจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่ออาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนโดยวิธีการติดตามผลในระยะยาว พบว่าจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จากช่วงที่เข้าเรียนถึงเรียนจบหากแต่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาเอกสารหลายฉบับพบว่า ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อทัศนะทางวิชาชีพมาก ทั้งนี้เพราะระดับของผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทัศนะของนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันด้วย เช่นศรัญญา เมฆแก้ว (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ส่งผลให้มีทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 เช่นเดียวกับ วัลนิภา พัดเปีย (2539 : 88) พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่งผลให้มีทัศนะต่อวิชาชีพครูดีด้วย ทั้งนี้เพราะความสำเร็จด้านการศึกษาเป็นสิ่งจูงใจให้อยากประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรง ของสกินเนอร์ (Skinner. 1958 : 969 - 977) ที่กล่าวว่าความสำเร็จในการกระทำอันหนึ่งจะเป็นสิ่งเร้าให้ทำ พฤติกรรมอีกอันหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

เหตุจูงใจเป็นปัจจัย วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งเร้าที่ชักนำ ผลักดัน และส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของคน ดินโต(Tinto. 1975 : 102) กล่าวว่าเหตุจูงใจในการศึกษามี 3 ประการ คือ 1.) การวางแผนในการศึกษา 2.) ความคาดหวังในการศึกษา 3.) ความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนี้เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. (2529 : 19 - 20) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับ 1.) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม 2.) ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษา 3.) คุณภาพของการจัดการศึกษา 4.) สถานที่ตั้งของสถานศึกษา 5.) ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา เช่นเดียวกับ แจ็คสัน (Jackson. 1993 : Abstract) ที่ศึกษาแรงจูงใจ ในการเลือกวิชาชีพครู ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอครอน โดยศึกษาแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) จำแนกตามเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเกรดเฉลี่ยเมื่อเรียนในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 721 คนที่กำลังเรียนวิชาชีพครู พบว่าสามอันดับแรกของแรงจูงใจในการเลือกวิชาชีพครู เป็นแรงจูงใจภายนอกและผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ได้แก่ ครูที่เคยสอนเมื่อเรียนชั้นประถมและมัธยม นอกจากนี้แรงจูงใจในการเลือกอาชีพครูยังมาจากประสบการณ์การฝึกสอนจริงในโรงเรียน นอกจากนี้การสรุปผลการวิจัยของ วัลนิภา พัดเปีย (2539 : 86) พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นและเหตุผลส่วนตัว คือมีทัศนคติต่ออาชีพครูในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากอาจปรับเปลี่ยนทัศนะในทางบวกแม้ว่าจะเข้ามาด้วยเหตุผลใดก็ตาม แต่นิสิตที่เข้ามาโดยมุ่งหวังในอาชีพกลุ่มนี้จะมีทัศนคติต่ออาชีพครูสูงสุด

ทั้งนี้เนื่องจากมีเป้าหมายการศึกษาที่ชัดเจน เช่นเดียวกับ ทองเหลา ฤทธิรุ่ง (2531 : บทคัดย่อ) และผลงานวิจัยของ ศรีไส (Srisai Suttana. 1993 : 2122A) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร และความสำเร็จในการฝึกสอนกับทัศนะต่อวิชาชีพครู พบว่านักศึกษาครูที่มีทัศนะที่ดีต่อวิชาชีพครูก่อนเริ่มเรียนวิชาชีพครู และมีทัศนะที่ดีต่อวิชาชีพครูหลังจากฝึกสอนและเรียนจบแล้ว

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นเรื่องของบุคคลเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ เช่น ความพึงพอใจในการทำงาน ความพึงพอใจต่อหน่วยงาน ความพึงพอใจต่อเพื่อน เป็นต้น แต่ในที่นี้กล่าวถึง ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ของนักเรียน นักศึกษา ด้านวิชาการ ประสบการณ์ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน และประสบการณ์ด้านกายภาพตามที่วิทยาลัยจัดประสบการณ์ให้

วอลเลอร์สเตน (Wallerstein. 1971 : 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า "ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย" และอธิบายว่าความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนแต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น ส่วน กู๊ด (Good. 1968 : 320) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ และสุเทพ เมฆ (2531 : 8)ให้ความหมายของความพึงพอใจในการเรียนว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีเป็นไปตามความคาดหวัง ที่จะทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงาม มีความกระตือรือร้น เพื่อจะเรียนให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง สอดคล้องกับอุบลลักษณ์ ไชยชนะ (2543 : 36) ให้ความหมายของความพึงพอใจในการเรียนว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่เป็นไปตามความคาดหวังที่จะทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น จากความหมายของความพึงพอใจที่บุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ว่าหมายถึง ความรู้สึกพอใจที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ของบุคคล จากการที่ได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่วิทยาลัยจัดให้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ประสบการณ์ทางวิชาการ ประสบการณ์ทางสังคมและประสบการณ์ทางกายภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจนั้นเป็นเรื่องของสภาวะจิตใจ หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อหน่วยงาน ดังนั้น นักเรียน นักศึกษาจะเกิดความพึงพอใจต่อประสบการณ์ต่าง ๆที่วิทยาลัยจัดให้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจมีหลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ในที่นี้กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์ซเบอร์ก และคนอื่นๆไว้ดังนี้ (Herzeberg and others. 1959 : 2,29,91)

ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg's Two factor Theory)

ทฤษฎีของเฮอร์ซเบอร์กมีหลายชื่อ เช่น Motivation - Maintenance Theory,Dual Factors Theory และ Motivation - Hygiene Theory ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นจากเฮอร์ซเบอร์ก และคนอื่นๆ โดยได้ศึกษาทัศนคติในการปฏิบัติงานของนักการบัญชีและวิศวกรในโรงงานจำนวน 200 คน พบว่าปัจจัยสำคัญ 2 ประการที่สัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบงานของแต่ละบุคคลเรียกว่าปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน (Motivation Factors and Hygiene Factors)

1.ปัจจัยจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความรู้สึกชอบและรักงานเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 ผลสัมฤทธิ์ในหน้าที่การงาน (Achievement)

1.2 การยอมรับนับถือ (Recognition)

1.3 ลักษณะของงาน (Work - Itself)

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility)

1.5 ความก้าวหน้าในฐานะและตำแหน่ง (Advancement)

2. ปัจจัยที่ค้ำจุน คือ สิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการจะทำให้บุคคลไม่ชอบ ไม่รักงานและไม่พึงพอใจ ในการปฏิบัติงานตามลำดับ ซึ่งมี 9 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 นโยบายและการบริหาร (Policy and Administration)

2.2 วิธีการปกครองและความสามารถในการปกครอง (Supervision Technical)

2.3 สภาพการปฏิบัติงาน (Working Condition)

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Relations)

2.5 โอกาสก้าวหน้าและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ (Possibility of Growth)

2.6 เงินเดือนและสวัสดิการ (Salary and Welfare)

2.7 ฐานะของอาชีพ (Status)

2.8 ความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงาน (Job Security)

2.9 ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life)

ประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา

ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนิสิตเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของนักศึกษา แอสติน (Astin. 1968 : 2 - 10) กล่าวถึง ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยว่าเป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของสถาบัน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมเหตุการณ์หรือคุณลักษณะใดๆ ของสถาบันที่สังเกตเห็นได้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในสถาบันโดยเฉพาะนิสิต สภาพที่เป็นอยู่หรือ สิ่งที่เกิดขึ้นขั้นต่างๆเหล่านี้สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกต แอสติน แบ่งสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน (Peer Environment)
2. สภาพแวดล้อมทางด้านการเรียนการสอน (Classroom Environment)
3. สภาพแวดล้อมทางด้านการบริหาร (Administrative Environment)
4. สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ (Physical Environment)

ส่วน ชิคเคอริ่งและแบล็คเบอร์น (Chickering and Blackbern. 1970 : 7) กล่าวว่า ประสบการณ์ในสถาบันอุดมศึกษาจะรวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวนโยบายของสถาบัน การศึกษาและบรรยากาศทางวิชาการซึ่งครอบคลุมระบบการศึกษา ระบบการปกครองและกิจกรรมต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสภาพแวดล้อมในสถาบันที่เสริมสร้างให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความต้องการในการพัฒนาบุคลิกภาพ และความสามารถของตนได้ แอสติน (1993 : 32 – 33) กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย (Astin. 1993 : 32 – 33)

1. ลักษณะของสถาบัน ได้แก่ ขนาดของสถาบัน บรรยากาศทางวิชาการในสถาบัน วุฒิของอาจารย์ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษางบประมาณที่ใช้ในการผลิตนักศึกษา การจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษา

2. หลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดเนื้อหาสาระของวิชาการและการจัดวิธีการสอน รวมทั้งการประเมินผล

3. อาจารย์ ได้แก่ อายุ บุคลิกลักษณะของอาจารย์ ทักษะและสมรรถภาพในการสอน ขวัญและกำลังใจในการทำงาน อัตราเงินเดือน ทัศนคติต่อการเป็นอาจารย์

4. กลุ่มเพื่อน ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นิสัยส่วนตัว ความสามารถทางการเรียน

5.ความเกี่ยวพันของนักศึกษา ได้แก่ การที่นักศึกษาเข้าไปใช้เวลาในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น เช่นความเกี่ยวพันกับอาจารย์ ความเกี่ยวพันกับเพื่อน ความเกี่ยวพันกับกิจกรรม เป็นต้น

จากการพิจารณาสภาพแวดล้อมของสถาบัน จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมที่ดีจะมีส่วนเอื้ออำนวยและพัฒนานิสิตนักศึกษาในทุกๆด้าน ดังที่ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542 : 77) กล่าวถึง

การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ย่อมไม่อาจสำเร็จได้ด้วยการศึกษาในห้องเรียนตามหลักสูตรต่างๆที่สถาบันกำหนดให้เรียน แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีองค์ประกอบอื่นๆที่มีส่วนสร้างเสริมให้กระบวนการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จได้ เช่นการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน การจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันและงานกิจการนิสิตนักศึกษา ข้อความดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามี 10 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ด้านความเป็นอิสระของนักศึกษาต่อแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมด้านห้องสมุด ด้านการคบเพื่อน ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านข่าวสาร ด้านทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการใช้เวลาในการศึกษา ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และด้านวินัยนักศึกษา นอกจากนั้นยังพบว่าตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้น ประกอบด้วยเทคนิคการสอนของอาจารย์ ความตรงต่อเวลาของอาจารย์ การเตรียมการสอนของอาจารย์ ความเป็นกันเองที่อาจารย์ให้กับนักศึกษา ความอิสระในการคบเพื่อน การตั้งใจฟังคำบรรยาย และจดสาระสำคัญการส่งเสียงคุยกันในห้องเรียน การเสพของมึนเมาในมหาวิทยาลัย การต่อต้านประท้วงนโยบายผู้บริหาร และการใช้เวลาว่างในห้องสมุดกับเพื่อนค้นคว้าเพิ่มเติม แต่ถ้าสภาพแวดล้อมของสถาบันไม่เหมาะสมก็จะมีผลต่อการศึกษาของนิสิตนักศึกษาเช่นกัน กล่าวคือ ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา ลาออกกลางคันหรือไม่ศึกษาต่อในสถาบันแห่งนั้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ บุรัญชัย จงกลณี (2531 : 26) ที่กล่าวถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการศึกษาของนิสิตนักศึกษาว่า ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยที่เกื้อกูล สนับสนุน สร้างสรรค์ รักษาและถ่ายทอดวิชาการได้แก่ สภาพตามธรรมชาติ รวมทั้งถาวรวัตถุ สภาพทางสังคม จิตใจและสติปัญญาของบุคลากรทุกฝ่ายที่ประกอบกิจการงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในมหาวิทยาลัยเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างเสริมให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการที่ดี

จึงอาจสรุปได้ว่า ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยด้านวิชาการ ประสบการณ์ทางสังคมและประสบการณ์ด้านกายภาพมีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการศึกษา ตามที่ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542 : 77 - 78) กล่าวไว้ในบทความทางวิชาการเรื่อง " การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์" ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ (การเรียนการสอน) ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ รวมทั้งการใช้สื่อต่างๆในการสอน และ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หากทุกอย่างที่กล่าวมาเป็นไปในทางที่เหมาะสม ก็จะส่งผลให้ผู้เรียน

ได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีความสำเร็จในการเรียน และจะพัฒนาทักษะ แนวคิดและอุดมการณ์ต่างๆให้เกิดขึ้นในตนเองได้

2. สภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการทางสังคม การเลือกคบเพื่อน เทคนิคการปรับตัว และอุดมคติในการเลือกคู่ครอง เป็นต้น เพราะนิสิตและนักศึกษาวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการสังคม ต้องการมีเพื่อนและมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว ดังนั้นสภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทต่อทัศนคติ สติปัญญา ความรู้ความสามารถและบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษามาก

3. สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ต้องจัดสภาพแวดล้อมให้มุ่งเสริม ทำให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ เช่น มีการตกแต่งอาคารสถานที่ และบริเวณให้ดูดี ไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุดที่ดีเยี่ยมทันสมัยในด้านสื่อต่างๆ มีศักยภาพของการให้บริการ พร้อมเสมอที่จะให้นักศึกษาเข้าไปใช้ สร้างบรรยากาศให้เอื้อในการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการหาความรู้เพิ่มเติม สร้างนิสัยรักการอ่าน และรักการค้นคว้าจากห้องสมุด นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงการจัดโรงอาหารและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้มีส่วนเสริมสร้างความเจริญงอกงาม และเกื้อกูลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาอยู่มาก บรรยากาศที่ร่มรื่นจะทำให้นักศึกษาสดชื่น กระตือรือร้นที่จะเรียน เป็นแรงจูงใจให้อยากมาสถาบัน สิ่งที่ตามมาก็คือ นิสิตนักศึกษาจะเกิดความรัก ความหวงแหน ความภูมิใจในสถาบัน นอกจากนี้การจัดระเบียบอาคารสถานที่ ที่ถูกหลัก สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยย่อมแสดงถึงความสามารถทางการบริการสถาบันอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากจะพัฒนานิสิตนักศึกษาแล้วยังส่งเสริมสมรรถภาพการทำงานของคนในสถาบันนั้นๆด้วย

จึงอาจสรุปได้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี การมีทัศนะต่อการเรียนที่ดีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษา และการทำงานในอนาคต

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 และระดับชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้ คือการกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ ปีการศึกษา 2543 ในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 จำนวน 343 คน ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 จำนวน 288 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 156 คน และระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 115 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 902 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 และนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 269 คน ได้มาโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรข้างต้น โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจิและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จำแนกตามชั้นปี ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ชั้นปี	ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง		ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	-	-	156	47	156	47
ชั้นปีที่ 2	343	102	115	37	458	136
ชั้นปีที่ 3	288	86	-	-	288	86
รวม	631	188	271	81	902	269

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร ผลงานที่เกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชีพและประสบการณ์ในวิทยาลัยตามวิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนวของไลเคอร์ท

2.ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ของ อรพิน แสงสว่าง. (2536 : 72 - 79) รจนา สุนทรานนท์. (2537 : 139 - 143) นิพนธ์ วรรณเวช. (2538 : 106 - 119) ชูชาติ ไชยเขตต์.(2538 : 96 - 103) วัลนิภา พัดเปีย. (2539 : 125 - 129) กนกรัตน์ นาคหฤทัย. (2540 : 129 - 133) และธิดารัตน์ โพธิดารา. (2542 : 139 - 143) เพื่อเป็นแนวในการสร้างข้อคำถาม

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ข้อคำถามมีความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา

5. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ แล้วปรึกษาขอความเห็นชอบจากประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

6. พิมพ์แบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน นักศึกษาจำนวน 30 คน ของวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

7. ตรวจหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำแล้วใช้สูตร t - test (Ferguson. 1981 : 180) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 58 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1984 : 61) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 และแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับที่ตรวจแก้ไขแล้วเสนอกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ในแบบสอบถามในตอนที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยได้จัดระดับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่เป็นไปในทางบวกจะให้คะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ ข้อความที่เป็นลบจะให้คะแนนกลับกัน คือ 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความทางบวก

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความทางลบ

1	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
5	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การกำหนดเกณฑ์สำหรับเทียบเพื่อแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายความว่า	ผู้ตอบมีความพึงพอใจอย่างยิ่งต่อประสบการณ์มาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีความพึงพอใจปานกลางต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายความว่า	ผู้ตอบไม่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายความว่า	ผู้ตอบไม่มีความพึงพอใจอย่างยิ่งต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย

การกำหนดเกณฑ์สำหรับเทียบเพื่อแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับทัศนะของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายความว่า	ผู้ตอบมีทัศนะดีอย่างยิ่งต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีทัศนะปานกลางต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีทัศนะไม่ดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายความว่า	ผู้ตอบมีทัศนะไม่ดีอย่างยิ่งต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

1.ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.ชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X (Statistical Package for Social Science)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. ตามความมุ่งหมายข้อที่หนึ่งเพื่อศึกษาระดับทัศนะต่อวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.ตามความมุ่งหมายข้อที่สอง เป็นการเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพโดยจำแนกตามตัวแปรชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

แบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe)

4.ตามความมุ่งหมายข้อที่สาม เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.ตามความมุ่งหมายข้อที่สี่เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยและทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 46)

6.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

6.2.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) (Ferguson. 1981 : 190)

6.2.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ ในวิทยาลัยนาฏศิลปของนักเรียน นักศึกษาต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) (Ferguson. 1981 : 113)

6.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบสอบถาม

6.3.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Discrimination Power) โดยใช้ที-เทสต์ (t-test) (Ferguson. 1981 : 180)

6.3.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 61)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ จะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมุติฐาน
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตาม ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและเมื่อพบ

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่

ตอนที่ 4 ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยการหาสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.ชั้นปี		
1.1 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2	101	37.5
1.2 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3	83	30.9
1.3 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1	47	17.5
1.4 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2	38	14.1
รวม	269	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
2. สาขาวิชา		
2.1 นาฏศิลป์ไทย	169	62.8
2.2 ดุริยางค์ไทย	46	17.1
2.3 นาฏศิลป์สากล	14	5.2
2.4 ดุริยางค์สากล	40	14.9
รวม	269	100.0
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	96	35.7
3.2 2.50 – 2.99	124	46.1
3.3 2.49 หรือต่ำกว่า	49	18.2
รวม	269	100.0
4. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา		
4.1 ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ	176	65.4
4.2 การสนับสนุนจากบุคคลอื่น	65	24.2
4.3 อื่นๆ	28	10.4
รวม	269	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 มากที่สุด (ร้อยละ 37.5) เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่าเป็นสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยมากที่สุด (ร้อยละ 62.8) ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คือ อยู่ในช่วงคะแนนสะสมระหว่าง 2.50 – 2.99 (ร้อยละ 46.1) และส่วนใหญ่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ (ร้อยละ 65.4)

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3 – 7

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ เป็นรายข้อ

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง n = 269	
		$\bar{X}$	SD
1	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.32	0.69
2	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.32	1.16
3	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	3.45	1.06
4	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป	4.23	0.89
5	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี	3.16	1.18
6	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพ ในระหว่างเรียนได้	4.27	0.79
7	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปเป็นพื้นฐาน และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้	3.95	0.83
8	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.97	0.76

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง n = 269	
		$\bar{X}$	SD
9	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรีช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี	4.03	0.88
10	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	4.48	0.71
11	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่างๆ ของวิทยาลัย	4.30	0.72
12	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่างๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี	4.43	0.68
13	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก	2.94	1.18
14	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริงๆ	4.28	0.84
15	สนใจบทความ และวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.88	0.85
16	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ	3.59	1.28
17	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรีจะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	3.85	0.86
18	ในเวลาว่างมักจะทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่เสมอ	3.69	0.85
19	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความสนุกสนาน	3.95	0.88
20	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีทำให้จิตใจอ่อนโยน	4.18	0.78
	รวม	3.91	0.46

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ($\bar{X}$ = 3.91, SD = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง

มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5 และ 13 ที่เห็นว่ามีทัศนะปานกลางต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.32	0.69	4.16	0.69	4.45	0.72	4.53	0.56
2	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.44	1.21	3.22	1.08	3.28	1.14	3.32	1.21
3	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	3.60	1.07	3.24	1.02	3.28	1.23	3.68	0.77
4	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป	4.22	0.96	4.31	0.70	4.15	0.93	4.18	1.06
5	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี	3.17	1.14	3.05	1.18	3.15	1.30	3.42	1.11
6	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพในระหว่างเรียนได้	4.19	0.90	4.18	0.72	4.34	0.79	4.58	0.55
7	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้	3.97	0.87	3.83	0.82	3.87	0.85	4.26	0.69
8	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.04	0.77	3.80	0.69	3.87	0.88	4.32	0.66

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
9	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรี ช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี	4.04	0.82	3.94	0.94	3.91	0.95	4.32	0.77
10	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	4.50	0.66	4.36	0.79	4.47	0.78	4.71	0.52
11	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่าง ๆของวิทยาลัย	4.37	0.67	4.23	0.74	4.26	0.74	4.34	0.81
12	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี	4.40	0.71	4.37	0.71	4.55	0.62	4.53	0.60
13	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก	2.92	1.25	2.82	1.15	2.96	1.12	3.24	1.08
14	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ	4.20	0.91	4.35	0.79	4.26	0.87	4.39	0.75
15	สนใจอ่านบทความ และวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.80	0.95	3.87	0.82	3.96	0.86	4.00	0.62
16	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ	3.49	1.32	3.51	1.27	3.83	1.31	3.79	1.12
17	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	3.82	0.97	3.80	0.79	3.94	0.84	3.92	0.71
18	ในเวลาว่างมักทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่เสมอ	3.72	0.91	3.67	0.77	3.70	0.88	3.63	0.85
19	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความสนุกสนาน	3.93	0.93	3.86	0.83	4.11	0.81	4.00	0.96
20	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีทำให้มีจิตใจอ่อนโยน	4.09	0.84	4.12	0.65	4.34	0.89	4.34	0.67
	รวม	3.91	0.46	3.83	0.46	3.93	0.48	4.08	0.38

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง ทุกระดับชั้นปี โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,5,13 และข้อ 16 ที่นักเรียนมี

ปานกลาง ส่วนข้อ 10 นักเรียนมีทัศนะดีมาก

นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5 และข้อ 13 ที่นักเรียนมีทัศนะปานกลาง

นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5 และข้อ 13 ที่นักเรียนมีทัศนะปานกลาง ส่วนข้อ 12 นักศึกษามีทัศนะดีมาก

นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,5 และข้อ 13 ที่นักเรียนมีทัศนะปานกลาง ส่วนข้อ 1,6,10 และข้อ 12 ที่นักศึกษามีทัศนะดีมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียนด้าน นาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	นาฏศิลป์ไทย n = 169		ดุริยางค์ไทย n = 46		นาฏศิลป์สากล n = 14		ดุริยางค์สากล n = 40	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.34	0.71	4.35	0.71	4.36	0.50	4.20	0.65
2	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.15	1.10	3.46	1.29	3.50	0.94	3.83	1.17
3	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	3.40	1.08	3.50	1.07	3.86	0.86	3.45	1.01
4	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป	4.28	0.91	4.22	0.96	4.14	1.03	4.07	0.69
5	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี	3.05	1.17	3.20	1.36	3.43	0.85	3.53	0.99
6	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพในระหว่างเรียนได้	4.28	0.83	4.37	0.68	4.14	0.86	4.12	0.76

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	นาฏศิลป์ไทย n = 169		ดุริยางค์ไทย n = 46		นาฏศิลป์สากล n = 14		ดุริยางค์สากล n = 40	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
7	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้	3.86	0.85	4.20	0.83	4.07	0.92	4.03	0.66
8	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.92	0.77	4.04	0.79	4.07	0.73	4.08	0.66
9	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรีช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี	3.88	0.92	4.35	0.77	4.14	0.66	4.23	0.80
10	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	4.45	0.71	4.50	0.84	4.64	0.63	4.53	0.60
11	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่างๆของวิทยาลัย	4.27	0.78	4.33	0.67	4.43	0.51	4.38	0.59
12	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี	4.42	0.70	4.33	0.73	4.64	0.50	4.55	0.60
13	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก	2.78	1.18	2.98	1.06	3.43	1.16	3.42	1.13
14	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ	4.31	0.85	4.26	0.74	4.14	0.66	4.23	1.00
15	สนใจอ่านบทความ และวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.87	0.84	3.96	0.76	3.43	0.85	3.97	0.97
16	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ	3.46	1.27	3.61	1.32	4.00	1.04	4.03	1.27
17	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่กี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	3.84	0.87	3.67	0.92	3.57	0.65	4.18	0.75
18	ในเวลาว่างมักทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่เสมอ	3.61	0.84	3.70	0.94	3.50	0.65	4.10	0.74
19	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความสนุกสนาน	3.84	0.90	4.02	0.86	3.93	0.62	4.33	0.83
20	เรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีทำให้มีจิตใจอ่อนโยน	4.08	0.78	4.39	0.68	4.14	0.66	4.35	0.83
	รวม	3.85	0.44	3.97	0.53	3.98	0.38	4.08	0.44

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันต่างก็มีทัศนะดีต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5,13 และข้อ 16 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะปานกลาง

นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์ไทย ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,5 และข้อ 13 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะในปานกลาง ส่วนข้อ 10 นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก

นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์สากล ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5,13 และ 15 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะดีปานกลาง ส่วนข้อ 10 และข้อ12 นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก

นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากล ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 13 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะดีปานกลาง ส่วนข้อ 10 และข้อ 12 นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.45	0.71	4.23	0.66	4.29	0.68
2	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.48	1.13	3.21	1.13	3.31	1.26

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
3.	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	3.48	1.10	3.37	0.98	3.57	1.19
4.	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป	4.22	0.95	4.21	0.82	4.31	0.96
5.	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี	3.16	1.32	3.13	1.10	3.27	1.08
6.	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพในระหว่างเรียนได้	4.40	0.70	4.19	0.82	4.22	0.87
7.	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้	4.09	0.77	3.94	0.83	3.69	0.92
8.	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.11	0.81	3.88	0.72	3.94	0.72
9.	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรีช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี	4.20	0.85	3.92	0.84	3.96	1.00
10	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	4.53	0.74	4.45	0.69	4.45	0.71
11	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่างๆของวิทยาลัย	4.33	0.68	4.26	0.72	4.35	0.83
12	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่างๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี	4.53	0.60	4.40	0.67	4.33	0.83
13	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก	3.09	1.22	2.80	1.07	3.00	1.32
14	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริงๆ	4.34	0.82	4.27	0.87	4.20	0.84
15	สนใจอ่านบทความ และวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	4.03	0.84	3.74	0.88	3.92	0.76

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
16	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ	3.94	1.16	3.44	1.30	3.33	1.33
17	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	3.98	0.81	3.77	0.83	3.78	1.01
18	ในเวลาว่างมักทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่เสมอ	3.82	0.83	3.56	0.83	3.76	0.90
19	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความสนุกสนาน	4.06	0.86	3.89	0.89	3.88	0.93
20	เรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีทำให้มีจิตใจอ่อนโยน	4.45	0.56	3.98	0.83	4.16	0.85
	รวม	4.03	0.47	3.83	0.42	3.88	0.48

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันต่างก็มีทัศนะดีต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีโดยรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5 และข้อ 13 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะดีปานกลาง ส่วนข้อ 10 และข้อ 12 นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก

นักเรียน นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5,13 และข้อ 16 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะปานกลาง

นักเรียน นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,5,13 และข้อ 16 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ความมุ่งหวังในการเรียน n = 176		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 65		เหตุผลอื่น n = 28	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.33	0.67	4.34	0.62	4.21	0.92
2	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.43	1.18	3.09	1.07	3.21	1.17
3	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	3.53	1.01	3.38	1.10	3.04	1.17
4	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป์	4.26	0.89	4.06	0.90	4.46	0.84
5	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี	3.23	1.18	3.03	1.06	3.04	1.40
6	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพในระหว่างเรียนได้	4.31	0.75	4.22	0.86	4.14	0.93
7	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้	4.03	0.83	3.78	0.80	3.86	0.89
8	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.02	0.74	3.85	0.85	3.96	0.58
9	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรีช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี	4.08	0.84	3.89	1.03	4.00	0.72
10	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก	4.55	0.67	4.37	0.80	4.32	0.67
11	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่างๆของวิทยาลัย	4.36	0.71	4.11	0.69	4.39	0.83

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	ความมุ่งหวังในการเรียน n = 176		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 65		เหตุผลอื่น n = 28	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
12	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่างๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี	4.48	0.68	4.31	0.68	4.43	0.69
13	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก	2.94	1.16	2.85	1.16	3.14	1.33
14	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริงๆ	4.28	0.87	4.22	0.80	4.43	0.74
15	สนใจอ่านบทความ และวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.95	0.82	3.65	0.82	3.96	1.07
16	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ	3.71	1.27	3.26	1.27	3.64	1.28
17	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	3.93	0.81	3.55	0.88	4.04	0.96
18	ในเวลาว่างมักทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอยู่เสมอ	3.78	0.81	3.48	0.89	3.64	0.95
19	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความสนุกสนาน	4.03	0.88	3.75	0.85	3.86	0.93
20	เรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีทำให้มีจิตใจอ่อนโยน	4.21	0.78	4.06	0.77	4.25	0.75
	รวม	3.97	0.44	3.76	0.47	3.90	0.49

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน ต่างก็มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาโดยมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,5 และข้อ 13 ที่นักเรียน นักศึกษา มีทัศนะปานกลาง ส่วนข้อ 10 นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก

นักเรียน นักศึกษา ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาโดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5,13 และข้อ 16 ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

นักเรียน นักศึกษา ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาด้วยเหตุผลอื่น ส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,5 และข้อ 13 ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตาม ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา โดยการวิเคราะห์ความความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 8 - 14

ตาราง 8 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.54	0.513	2.484	0.061
ภายในกลุ่ม	265	54.70	0.206		
รวม	268	56.24			

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ระระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.90	0.63	3.08	.028
ภายในกลุ่ม	265	54.34	0.21		
รวม	268	56.24			

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	$\bar{X}$	ระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี			
		นาฏศิลป์ไทย	ดุริยางค์ไทย	นาฏศิลป์สากล	ดุริยางค์สากล
		3.85	3.97	3.98	4.08
นาฏศิลป์ไทย	3.85				*
ดุริยางค์ไทย	3.97				
นาฏศิลป์สากล	3.98				
ดุริยางค์สากล	4.08				

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่ศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย กับสาขาดุริยางค์สากล มีทัศนะต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 11 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	2.28	1.14	5.63	.004
ภายในกลุ่ม	266	53.96	0.20		
รวม	268	56.24			

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงตาราง 12

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		4.03	3.83	3.88
สูง	4.03		*	
ปานกลาง	3.83			
ต่ำ	3.88			

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป กับนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คือมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.99 มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	2.09	1.05	5.13	0.007
ภายในกลุ่ม	266	54.15	0.20		
รวม	268	56.24			

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียนนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา	$\bar{X}$	ระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี		
		ความมุ่งหวังในการศึกษา	การสนับสนุนจากบุคคลอื่น	อื่นๆ
		3.97	3.76	3.90
ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ	3.97		*	
การสนับสนุนจากบุคคลอื่น	3.76			
อื่นๆ	3.90			

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ที่เข้าศึกษาโดยมีความมุ่งหวังในการศึกษาและอาชีพ กับเข้าศึกษาโดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียนนักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตาม ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ดังแสดงในตาราง 15 – 20

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ เป็นรายข้อ

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง n = 269	
		$\bar{X}$	SD
	<u>ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ</u>		
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.92	0.81
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน	3.97	0.83
3	ได้รับความรู้ทางด้านวิชาการค่อนข้างน้อย	2.41	1.17
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน	3.77	0.87
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย	3.76	0.81
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.40	0.88
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง	2.33	1.17
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์ มีความยุติธรรมถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.22	1.07
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.03	1.08
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียนการวัดผลอย่างชัดเจน	3.58	0.87
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	3.49	0.99
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่	3.48	0.94
	รวม	3.36	0.49

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง n = 269	
		$\overline{X}$	SD
	<u>ประสบการณ์ทางด้านสังคม</u>		
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน	3.80	0.74
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน นักศึกษา	3.89	0.84
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดากับบุตร	3.76	0.91
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ	2.67	1.05
17	นักเรียน นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน	3.83	0.90
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความรักความผูกพันกับสถาบัน	4.01	0.94
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียนการศึกษาต่อและอาชีพ	3.38	1.07
20	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสามัคคีกัน	3.39	0.99
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง	3.45	1.05
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน	3.51	0.88
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3.21	1.03
	รวม	3.54	0.53
	<u>ประสบการณ์ด้านกายภาพ</u>		
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.18	1.18
25	ได้รับความสะดวกในการบริหารต่างๆของวิทยาลัย	2.82	0.97
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	3.16	1.09

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง n = 269	
		$\bar{X}$	SD
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณอาคารเรียน	3.33	1.05
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า	3.77	1.01
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการ พอเพียงกับนักเรียนนักศึกษา	2.62	1.16
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.32	1.17
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง	3.08	1.21
32	บริเวณอาคารเรียนสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	2.86	1.17
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.39	1.17
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ใช้บริการ	2.83	1.17
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง	3.06	1.28
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาแสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน	3.61	1.01
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา	3.32	1.04
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆของนักเรียน นักศึกษา	3.36	0.97
	รวม	3.11	0.61
	รวมทุกด้าน	3.31	0.43

จากตาราง 15 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์โดยรวมปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลางส่วนด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 3.54 , SD = 0.53)

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
	<u>ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ</u>								
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.97	0.74	3.88	0.80	3.83	0.96	3.97	0.82
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน	3.99	0.89	3.93	0.81	3.85	0.86	4.16	0.68
3	ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย	2.66	1.15	2.27	1.24	2.30	1.20	2.18	0.95
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านด้านการเรียน	3.75	0.94	3.71	0.90	3.81	0.80	3.92	0.71
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย	3.86	0.79	3.69	0.80	3.72	0.95	3.68	0.70
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.59	0.84	3.27	0.86	3.23	0.98	3.37	0.85
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง	2.56	1.17	2.25	1.18	2.11	1.26	2.13	0.99
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์มีความยุติธรรม ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.29	1.05	3.06	1.17	3.26	1.05	3.34	0.88
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา	3.31	0.94	2.87	1.10	2.64	1.22	3.13	0.99

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียน การวัดผลอย่างชัดเจน	3.63	0.83	3.51	0.90	3.40	0.99	3.79	0.70
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	3.50	0.99	3.40	1.00	3.30	1.04	3.92	0.78
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่	3.71	0.89	3.49	0.83	3.19	1.21	3.21	0.74
	รวม	3.49	0.48	3.28	0.46	3.22	0.56	3.40	0.39
	<u>ประสบการณ์ด้านสังคม</u>								
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน	3.89	0.72	3.70	0.79	3.77	0.79	3.84	0.59
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนนักศึกษา	3.87	0.91	3.70	0.85	4.11	0.73	4.08	0.67
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดากับบุตร	3.76	0.97	3.57	0.97	3.94	0.79	3.97	0.68
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ	2.59	1.09	2.54	1.02	2.89	1.03	2.89	1.01
17	นักเรียน นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน	3.65	0.93	3.94	0.85	3.98	0.85	3.84	0.92
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความรักความผูกพันกับสถาบัน	4.02	0.95	3.88	0.98	4.06	0.92	4.18	0.87
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียน การศึกษาต่อและอาชีพ	3.29	1.09	3.36	1.09	3.47	1.16	3.58	0.86
20	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสามัคคีกัน	3.38	1.02	3.45	0.94	3.43	0.90	3.26	1.16
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง	3.31	1.11	3.61	0.96	3.32	1.11	3.66	0.97
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน	3.56	0.88	3.47	0.87	3.40	0.92	3.55	0.86

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3.36	1.02	3.07	1.03	2.98	1.09	3.39	0.95
	รวม	3.52	0.53	3.48	0.55	3.58	0.57	3.66	0.43
	<u>ประสบการณ์ทางด้านกายภาพ</u>								
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.18	1.17	3.28	1.18	3.00	1.29	3.18	1.09
25	ได้รับความสะดวกในการบริการต่าง ๆของวิทยาลัย	2.99	0.96	2.90	0.88	2.40	1.04	2.71	0.96
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	3.04	1.17	3.29	1.09	3.17	1.03	3.18	0.95
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณอาคารเรียน	3.28	1.19	3.36	0.98	3.32	0.91	3.45	0.95
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า	3.84	0.98	3.76	0.98	3.68	1.24	3.74	0.86
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการพอเพียงกับนักเรียน นักศึกษา	2.58	1.12	2.55	1.12	2.55	1.30	2.97	1.15
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.29	1.18	2.16	1.11	2.40	1.31	2.63	1.05
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง	3.35	1.11	3.07	1.15	2.64	1.37	2.95	1.27
32	บริเวณอาคารเรียนสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	2.70	1.31	2.71	1.12	3.17	1.05	3.24	0.91
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.56	1.11	3.66	1.05	2.72	1.23	3.18	1.18
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้บริการ	3.00	1.12	2.82	1.22	2.34	1.11	2.97	1.13

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ชั้นกลาง ปีที่ 2 n = 101		ชั้นกลาง ปีที่ 3 n = 83		ชั้นสูง ปีที่ 1 n = 47		ชั้นสูง ปีที่ 2 n = 38	
		$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง	3.28	1.17	3.36	1.26	2.19	1.23	2.89	1.25
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาแสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน	3.71	0.96	3.64	1.02	3.38	1.19	3.53	0.86
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา	3.54	0.95	3.27	1.07	2.87	1.15	3.37	0.88
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆของนักเรียน นักศึกษา	3.57	0.89	3.25	1.03	3.11	1.05	3.32	0.87
	รวม	3.19	0.58	3.14	0.62	2.86	0.63	3.15	0.62
	รวมทุกด้าน	3.38	0.40	3.28	0.44	3.18	0.46	3.38	0.40

จากตาราง 16 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงทุกชั้นปีมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก($\overline{X}$ = 3.51, SD = 0.53)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ ด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยอยู่ปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3,7 และข้อ 30 ที่นักเรียนไม่พึงพอใจ

นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.58, SD = 0.57)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่1 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3,7,25,30,34 และข้อ 35ที่นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.66, SD = 0.43)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 7 ที่นักศึกษาไม่พึงพอใจ

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นาฏศิลป์ไทย n = 101		ดุริยางค์ไทย n = 83		นาฏศิลป์สากล n = 47		ดุริยางค์สากล n = 38	
		$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD
	<u>ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ</u>								
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.98	0.79	3.93	0.83	4.00	0.39	3.60	0.93
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน	3.93	0.83	4.11	0.92	4.00	0.68	3.95	0.78
3	ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย	2.25	1.18	2.87	1.13	2.36	1.28	2.57	1.03

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นาฏศิลป์ไทย n = 101		ดุริยางค์ไทย n = 83		นาฏศิลป์สากล n = 47		ดุริยางค์สากล n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านด้านการเรียน	3.76	0.89	3.80	0.91	3.64	1.08	3.85	0.70
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย	3.72	0.82	3.98	0.83	3.43	0.94	3.78	0.66
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.38	0.92	3.50	0.89	3.29	0.83	3.40	0.74
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง	2.21	1.21	2.70	1.11	2.43	1.09	2.35	1.05
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์มีความยุติธรรม ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.21	1.11	3.37	1.00	3.00	1.30	3.18	0.90
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา	2.98	1.10	3.04	1.03	3.43	1.02	3.10	1.06
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียน การวัดผลอย่างชัดเจน	3.59	0.90	3.50	0.86	3.57	1.02	3.63	0.74
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	3.42	1.02	3.54	0.98	3.86	0.95	3.60	0.84
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่	3.47	0.97	3.48	0.94	3.64	0.74	3.48	0.88
	รวม	3.33	0.48	3.49	0.50	3.39	0.54	3.37	0.49
	<u>ประสบการณ์ด้านสังคม</u>								
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน	3.75	0.77	3.89	0.71	3.79	0.97	3.93	0.53
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนนักศึกษา	3.82	0.85	3.93	0.95	4.14	0.86	4.05	0.15

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นาฏศิลป์ไทย n = 101		ดุริยางค์ไทย n = 83		นาฏศิลป์สากล n = 47		ดุริยางค์สากล n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดากับบุตร	3.70	0.97	3.85	0.92	3.71	0.73	3.93	0.66
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ	2.59	0.98	2.54	1.17	3.07	1.14	3.03	1.10
17	นักเรียน นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน	3.82	0.99	3.76	0.85	3.93	0.62	3.90	0.59
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความรักความผูกพันกับสถาบัน	3.96	0.99	4.15	0.92	4.07	0.83	4.00	0.78
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียน การศึกษาต่อและอาชีพ	3.22	1.11	3.67	1.06	3.57	1.02	3.65	0.83
20	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความสามัคคีกัน	3.24	1.06	3.63	0.97	3.50	0.65	3.70	0.69
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง	3.28	1.12	3.76	0.99	3.79	0.89	3.72	0.69
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน	3.45	0.94	3.61	0.80	3.79	0.80	3.53	0.72
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3.12	1.08	3.46	1.07	3.21	0.89	3.28	0.75
	รวม	3.45	0.56	3.67	0.49	3.69	0.51	3.70	0.39
	<u>ประสบการณ์ทางด้านกายภาพ</u>								
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.11	1.17	3.24	1.18	4.00	0.55	3.10	1.30
25	ได้รับความสะดวกในการบริการต่าง ๆของวิทยาลัย	2.74	1.02	3.00	0.97	3.14	0.66	2.85	0.80
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา	3.00	1.15	3.41	0.98	3.50	0.65	3.43	0.96
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียน และบริเวณอาคารเรียน	3.32	1.08	3.52	1.05	3.21	1.05	3.23	0.89

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	นาฏศิลป์ไทย n = 101		ดุริยางค์ไทย n = 83		นาฏศิลป์สากล n = 47		ดุริยางค์สากล n = 38	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า	3.70	1.11	4.00	0.76	3.93	0.62	3.75	0.90
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการพอเพียงกับนักเรียน นักศึกษา	2.62	1.19	2.80	1.22	2.50	1.02	2.50	1.01
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.34	1.20	2.39	1.11	2.57	1.16	2.03	1.12
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง	3.01	1.24	3.30	1.19	3.36	1.01	3.05	1.20
32	บริเวณอาคารเรียนสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	2.80	1.22	3.09	1.13	2.79	0.97	2.88	1.09
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.39	1.18	3.33	1.28	3.57	0.76	3.43	1.15
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้บริการ	2.82	1.19	2.70	1.24	2.79	0.89	3.00	1.11
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง	3.14	1.31	2.96	1.30	3.07	0.92	2.83	1.28
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาแสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน	3.58	1.02	3.74	0.93	3.36	1.50	3.65	0.89
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา	3.28	1.04	3.48	0.91	3.21	1.12	3.33	1.16
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆของนักเรียน นักศึกษา	3.33	0.99	3.48	0.94	3.07	0.92	3.43	0.98
	รวม	3.08	0.63	3.23	0.62	3.20	0.42	3.10	0.58
	รวมทุกด้าน	3.26	0.45	3.43	0.44	3.40	0.40	3.36	0.35

จากตาราง 17 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ ทุกสาขาวิชาต่างก็มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3,7 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.67, SD = 0.49)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 30 เท่านั้น ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์สากล มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.69, SD = 0.51)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์สากล มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 7 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากลมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.70, SD = 0.39)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากล มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 7 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
	<u>ประสบการณ์ด้านวิชาการ</u>						
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.90	0.92	3.93	0.77	3.94	0.69
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน	3.98	0.89	4.01	0.72	3.86	0.98
3	ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย	2.35	1.20	2.43	1.18	2.47	1.12
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน	3.67	0.90	3.84	0.88	3.82	0.81
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย	3.69	0.84	3.82	0.75	3.73	0.88
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.25	0.92	3.47	0.87	3.51	0.82
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง	2.31	1.26	2.37	1.15	2.24	1.07
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์ มีความยุติธรรม ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.11	1.19	3.34	0.94	3.12	1.11
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.91	1.16	3.18	1.04	2.90	0.94

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียน การวัดผลอย่างชัดเจน	3.52	0.86	3.57	0.89	3.69	0.87
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	3.40	1.04	3.57	0.93	3.47	1.02
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่	3.44	0.94	3.44	0.96	3.69	0.87
	รวม	3.29	0.51	3.41	0.48	3.37	0.45
	<u>ประสบการณ์ด้านสังคม</u>						
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน	3.80	0.74	3.83	0.79	3.78	0.82
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนนักศึกษา	3.89	0.84	3.87	0.83	3.92	0.79
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดา กับบุตร	3.74	0.92	3.83	0.82	3.63	1.09
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ	2.83	1.10	2.65	1.00	2.41	1.04
17	นักเรียน นักศึกษามีความสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน	3.90	0.95	3.87	0.83	3.57	0.94
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความรักความผูกพันกับสถาบัน	4.00	0.89	3.96	0.96	4.14	1.00
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียน การศึกษาต่อและอาชีพ	3.54	1.08	3.27	1.05	3.35	1.09
20	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสามัคคีกัน	3.51	1.01	3.34	0.93	3.29	1.12
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง	3.59	1.01	3.27	1.07	3.65	1.03

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน	3.43	0.95	3.48	0.85	3.71	0.79
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3.19	1.05	3.15	0.98	3.39	1.13
	รวม	3.58	0.52	3.50	0.53	3.53	0.56
	<u>ประสบการณ์ด้านกายภาพ</u>						
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.07	1.28	3.27	1.11	3.16	1.18
25	ได้รับความสะดวกในการบริการต่างๆ ของวิทยาลัย	2.72	1.00	2.81	0.93	3.06	0.97
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้อย่างเพียงพอกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.32	1.05	2.98	1.04	3.29	1.24
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณอาคารเรียน	3.26	1.09	3.25	1.08	3.69	0.80
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า	3.93	0.92	3.65	1.01	3.78	1.14
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการพอเพียงกับนักเรียน นักศึกษา	2.31	1.10	2.76	1.11	2.90	1.26
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.19	1.21	2.35	1.11	2.47	1.24
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง	3.14	1.33	2.98	1.15	3.22	1.14
32	บริเวณอาคารเรียนสวยงาม สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย	2.96	1.08	2.77	1.15	2.92	1.41
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.22	1.23	3.39	1.09	3.76	1.16

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง n = 96		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง n = 124		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ n = 49	
		$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้บริการ	2.69	1.15	2.76	1.12	3.27	1.24
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง	3.01	1.36	2.98	1.21	3.37	1.29
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา แสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน	3.54	1.11	3.65	0.95	3.63	0.97
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา	3.09	1.12	3.45	0.91	3.41	1.14
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเร่องกิจกรรมต่างๆของนักเรียน นักศึกษา	3.27	1.08	3.39	0.88	3.45	0.98
	รวม	3.05	0.65	3.10	0.53	3.29	0.71
	รวมทุกด้าน	3.28	0.46	3.31	0.41	3.39	0.44

จากตาราง 18 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต่างก็มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.58, SD = 0.52)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3, 7,29 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.50, SD = 0.53)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมากยกเว้นข้อ 3,7 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.53, SD = 0.56)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมากยกเว้นข้อ 3, 7,16 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ n = 96		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 124		อื่น ๆ n = 49	
		$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD	$\overline{X}$	SD
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.97	0.75	3.78	0.84	3.89	1.07
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน	4.01	0.82	3.82	0.86	4.07	0.81
3	ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย	2.50	1.21	2.34	1.06	2.00	1.12
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน	3.81	0.85	3.66	0.87	3.79	1.03

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ n = 96		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 124		อื่น ๆ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย	3.81	0.75	3.60	0.92	3.82	0.86
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.42	0.90	3.43	0.77	3.18	0.98
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง	2.34	1.19	2.34	1.18	2.21	1.10
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์ มีความยุติธรรม ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.20	1.11	3.40	0.83	2.89	1.23
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.08	1.04	2.92	1.14	2.96	1.17
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียน การวัดผลอย่างชัดเจน	3.62	0.85	3.49	0.92	3.50	0.88
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	3.52	0.97	3.63	0.96	2.96	1.04
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่	3.50	0.91	3.49	0.92	3.36	1.13
	รวม	3.40	0.50	3.33	0.42	3.22	0.52
	<u>ประสบการณ์ด้านสังคม</u>						
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน	3.77	0.77	3.86	0.61	3.86	0.85
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนนักศึกษา	3.92	0.83	3.85	0.85	3.79	0.92
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดา กับบุตร	3.77	0.88	3.72	0.88	3.79	1.17
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ	2.74	1.09	2.55	0.97	2.54	0.96

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ n = 96		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 124		อื่น ๆ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
17	นักเรียน นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน	3.84	0.87	3.68	0.92	4.11	0.96
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความรักความผูกพันกับสถาบัน	4.06	0.92	3.88	0.96	3.96	1.04
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียน การศึกษาต่อและอาชีพ	3.40	1.06	3.37	1.19	3.32	0.82
20	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสามัคคีกัน	3.45	1.01	3.35	0.98	3.11	0.92
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง	3.52	1.03	3.40	1.12	3.18	1.06
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน	3.54	0.86	3.48	0.90	3.36	0.95
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3.31	1.03	3.05	1.04	2.96	1.00
	รวม	3.57	0.52	3.47	0.55	3.45	0.56
	<u>ประสบการณ์ด้านกายภาพ</u>						
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี	3.18	1.16	3.28	1.23	2.96	1.23
25	ได้รับความสะดวกในการบริการต่าง ๆ ของวิทยาลัย	2.86	0.97	2.78	0.96	2.64	0.99
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้อย่างเพียงพอกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.10	1.08	3.29	1.00	3.25	1.32
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียน และบริเวณอาคารเรียน	3.34	1.07	3.34	1.06	3.29	0.85
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียน และอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า	3.82	0.96	3.68	0.99	3.71	1.33

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย	ความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ n = 96		การสนับสนุนจากบุคคลอื่น n = 124		อื่น ๆ n = 49	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการพอเพียงกับนักเรียน นักศึกษา	2.62	1.14	2.71	1.27	2.46	1.00
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.32	1.15	2.43	1.2	2.04	1.17
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง	2.98	1.19	3.31	1.16	3.21	1.42
32	บริเวณอาคารเรียนสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	2.81	1.17	3.03	1.21	2.82	1.12
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า	3.39	1.15	3.46	1.17	3.25	1.29
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้บริการ	2.78	1.17	2.89	1.16	2.93	1.25
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง	3.10	1.27	2.89	1.29	3.21	1.34
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา แสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน	3.60	0.98	3.62	1.01	3.61	1.23
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา	3.28	1.05	3.54	0.99	3.00	3.18
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆของนักเรียน นักศึกษา	3.34	0.98	3.48	0.92	3.18	1.02
	รวม	3.10	0.61	3.18	0.62	3.04	0.65
	รวมทุกด้าน	3.33	0.43	3.31	0.41	3.22	0.49

จากตาราง 19 แสดงว่า นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อต่างกัน ต่างก็มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

นักเรียน นักศึกษาที่มีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนประสบการณ์ด้านสังคมมีความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$ = 3.57, SD = 0.52)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษา ที่มีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 7 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคมและด้านกายภาพปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมากยกเว้นข้อ 3,7 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

นักเรียน นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาเพราะเหตุผลอื่นมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพปานกลางด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาเพราะเหตุผลอื่น มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมาก ยกเว้นข้อ 3,7,29 และข้อ 30 ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

ตอนที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย			ทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี
	ด้านวิชาการ	ด้านสังคม	ด้านกายภาพ	
ด้านวิชาการ	-	0.422**	0.414**	0.279**
ด้านสังคม		-	0.398**	0.386**
ด้านกายภาพ			-	0.254**
	รวมทุกด้าน (n = 269)			0.378**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลตาราง 20 แสดงว่า ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.378$, $p < .01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยทั้งด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพ ล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากสูงไปต่ำดังนี้ ด้านสังคม ($r = 0.386$, $p < .01$) ด้านวิชาการ ($r = 0.279$, $p < .01$) และด้านกายภาพ ($r = 0.254$, $p < .01$)

นอกจากนี้ ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยแต่ละด้านยังมีความสัมพันธ์ต่อกันในทางบวก ในระดับสูงโดยที่ด้านวิชาการกับสังคม ($r = 0.442$, $p < .01$) ด้านวิชาการกับด้านกายภาพ ($r = 0.414$. $p < .01$) และด้านสังคมกับด้านกายภาพ ($r = 0.398$, $p < .01$)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา และเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยและทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 และปีที่ 3 และนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับนี้เท่ากับ 0.91 และแบบสอบถามทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ระดับทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป จำแนกตาม ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่

4. ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ วิเคราะห์โดยการคำนวนหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ โดยการหาสัมประสิทธิสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Peason Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สมบูรณ์ทั้งหมดสรุปได้ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี แบ่งเป็น ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 จำนวน 101 คน ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 จำนวน 83 คน ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 47 คน และระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 38 คน

1.2 จำแนกตามสาขาวิชาแบ่งเป็น นาฏศิลป์ไทย จำนวน 169 คน ดุริยางค์ไทย จำนวน 46 คน นาฏศิลป์สากล จำนวน 14 คน และดุริยางค์สากล จำนวน 40 คน

1.3 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 96 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน 124 คน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 49 คน

1.4 จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา แบ่งเป็น เพราะความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ จำนวน 176 คน ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น จำนวน 65 คน และเพราะสาเหตุอื่นในการเข้าศึกษา จำนวน 28 คน

2. การศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลปชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ สรุปได้ดังนี้

2.1 นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ยกเว้นเรื่องที่นักเรียน นักศึกษาคิดว่าการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป

แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้จะไม่เลือกเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.2 นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงทุกระดับชั้นปี โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า

2.2.1 นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะเรื่อง การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออกที่นักเรียนมีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่องการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก และเลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ด้วยความจำใจ ที่นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 มีทัศนะปานกลาง

2.2.2 นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 และนักศึกษาระดับนาฏศิลปชั้นสูงปีที่ 1 มีทัศนะดีต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะเรื่องการได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆ ถือเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนมีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยากที่นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 มีทัศนะปานกลาง

2.2.3 นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการได้ชมกิจกรรมนอกเหนือหลักสูตร วิชานาฏศิลป์ ดนตรีหารายได้ระหว่างเรียนได้ วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก และการได้รับคัดเลือกให้แสดงถือเป็นประสบการณ์ที่ดี นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีกับการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ที่นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.3 นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงทุกสาขาวิชา โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

2.3.1 นักเรียน นักศึกษาสาขานาฏศิลป์ไทย มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ยกเว้นเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก และเลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจ ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.3.2 นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์ไทย มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิด

ความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.3.3 นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์สากล มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก และการได้รับการคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดี ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยากและสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวกับวิชาด้านนาฏศิลป์ดนตรี ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.3.4 นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากล มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก และการได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดี ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน กับการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี หางานทำยากที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.4 นักเรียน นักศึกษา ทั้งที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

2.4.1 นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีเป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออกและการได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยากที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.4.2 นักเรียน นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยากที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.4.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ยกเว้นเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาจะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีและที่เรียนเพราะเรียนด้วยความจำใจ ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.5 นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น และด้วยเหตุผลอื่น ต่างก็มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

2.5.1 นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียน และอาชีพ มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะเรื่อง การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีส่งเสริมให้กล้าแสดงออกที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะดีมาก ส่วนเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาชีพอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.5.2 นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะการสนับสนุนจากบุคคลอื่น มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ยกเว้นเรื่อง การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยากและเลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรีด้วยความจำใจที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

2.5.3 นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าศึกษาด้วยเหตุผลอื่น มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ยกเว้นเรื่องการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี และการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลาง

3. การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา สรุปได้ดังนี้

3.1 นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน

3.2 นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ นักเรียน นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกับ นักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์สากล ส่วนกลุ่มอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

3.3 นักเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่ นักเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกับนักเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนปานกลาง ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.4 นักเรียน นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่ นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเนื่องจากมีความมุ่งหวังในการศึกษาและอาชีพ มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างจากกลุ่มที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น ส่วนกลุ่มอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

4. การศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ สรุปได้ดังนี้

4.1 นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงโดยส่วนรวมมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ด้านสังคม ส่วนด้านวิชาการและด้านกายภาพมีความพึงพอใจปานกลาง

4.2 นักเรียน นักศึกษาทุกชั้นปีมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลางและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

4.2.1 นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคมนักเรียนมีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง การจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.2.2 นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคมและด้านกายภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง และในเรื่องการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียนไม่พึงพอใจ

4.2.3 นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง การได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง การได้รับความสะดวกในบริการต่าง ๆ ของวิทยาลัย การจัดสถานที่ออกกำลังกาย ห้องสมุดมีที่นั่งเพียงพอกับผู้ใช้บริการ และตำรา เอกสารเพื่อจะใช้ค้นคว้าในห้องสมุดที่นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.2.4 นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักศึกษามีความพึงพอใจมากและเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลาง

และมาก ยกเว้นเรื่อง การได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย กับวิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุงที่นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.3 นักเรียน นักศึกษาทุกสาขาวิชามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

4.3.1 นักเรียน นักศึกษาสาขานาฏศิลป์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคมและด้านกายภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุงและในเรื่องการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.3.2 นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์ไทย มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง การจัดสถานที่ออกกำลังกาย เท่านั้นที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.3.3 นักเรียน นักศึกษา สาขานาฏศิลป์สากลมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง การได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อยกับการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.3.4 นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากลมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องวิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุงกับการจัดสถานที่ออกกำลังกาย ที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.4 นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันต่างก็มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

4.4.1 นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง การจัดห้องปฏิบัติการและการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.4.2 นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย ปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องการได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง และการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.4.2 นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องการได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ และการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.5 นักเรียน นักศึกษา ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อต่างกัน ต่างก็ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

4.5.1 นักเรียน นักศึกษา ที่มีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ และด้านกายภาพปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุงกับการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษา ไม่พึงพอใจ

4.5.2 นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่อง การได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง และการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

4.5.3 นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยเหตุผลอื่น มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านสังคมและด้านกายภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยเหตุผลอื่นนั้น มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลางและมาก ยกเว้นเรื่องการได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง และการจัดสถานที่ออกกำลังกาย และเรื่องการจัดห้องปฏิบัติการที่นักเรียน นักศึกษาไม่พึงพอใจ

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย และทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ พบว่า ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยทั้งด้านวิชาการ ด้านสังคม และด้านกายภาพล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น

อภิปรายผล

1. การศึกษาระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ปรากฏผลดังนี้

จากผลการศึกษาทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการศึกษาและอาชีพ ชอบศิลปะทางด้านนาฏศิลป์ดนตรี ตลอดจนคิดว่า การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่างๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี ทำให้มีความมั่นใจในตนเองกล้าแสดงออก ทำให้เกิดศิลปะนิสัย ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538 : 31) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะช่วยส่งผลให้บุคคลทำงานอย่างขยันขันแข็งในภาวะปัจจุบัน เพื่อที่จะรอรับผลที่ดีในอนาคตได้ นอกจากนี้ลักษณะธรรมชาติของการเรียนศิลปะจะช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้เป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน บุคลิกภาพดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก นอกจากนี้การเรียนตามหลักสูตรที่วิทยาลัยนาฏศิลป ซึ่งมีระยะเวลานานประมาณ 6 – 10 ปี อาจมีส่วนเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดเอกลักษณ์เหล่านี้ ส่งผลให้มีศิลปะนิสัย ตั้งใจเรียน ฝึกฝนและทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความขยันเอาใจใส่ และมีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน รู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมในการอนุรักษ์ และสืบทอดศิลปะแขนงนี้ต่อไป โดยรู้สึกยินดีที่ได้เข้าชมและร่วมแสดงกิจกรรมต่างๆของวิทยาลัยนอกเหนือจากหลักสูตร เพราะถือว่าเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตได้ รวมทั้งสามารถมีรายได้ในระหว่างเรียน ทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความภูมิใจและเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด ดังที่ประกอบ คุปรัตน์ (2529 : 191) กล่าวว่า จำนวนนักศึกษาในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้นแต่สภาพของตลาดแรงงานมิได้มีหลักประกันในการมีงานทำ ทำให้นักศึกษามีความสนใจและต้องเตรียมตัวเองสำหรับโลกของการทำงานและการแข่งขันเพื่อเอาตัวรอดมากขึ้น ดังนั้นนักเรียน นักศึกษาจึงเกิดทัศนะดีต่อการเรียน ซึ่งเป็นไปตาม

ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัด พัฒนาทักษะวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้มีความชำนาญเป็นพิเศษตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เกิดศิลปะนิสัยในการเรียน(กองศิลปศึกษา.2538 : 25 - 34) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า นักเรียน นักศึกษามีทัศนะปานกลางต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีได้แก่เรื่องที่นักเรียน นักศึกษาคิดว่าการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้จะไม่เลือกเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีและการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีหางานทำยาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียน นักศึกษาไม่มีศิลปะนิสัยในการเรียน เข้าศึกษาเพราะผู้ปกครองสนับสนุนหรือด้วยเหตุผลอื่น ซึ่งอาจมีจำนวนไม่น้อยหรือเท่ากับนักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ จึงทำให้นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้คิดว่าการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ประกอบกับไม่มีพรสวรรค์ในการแสดง จึงไม่ค่อยได้รับเลือกให้แสดงในงานต่างๆ ทำให้นักเรียน นักศึกษาขาดประสบการณ์ไม่กล้าแสดงออก จึงเรียนด้วยความจำใจทำให้ไม่เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ดังนั้นเมื่อมีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้จะไม่เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี สอดคล้องกับผลการวิจัยของจินดนา สายทองคำ (2539 : 114) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับความถนัดในวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เป็นลักษณะของผู้ที่ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป ซึ่งต้องมีศิลปะนิสัยในด้านนี้อย่างสูง จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง เห็นคุณค่าและตระหนักในคุณค่าของ ศิลปะวัฒนธรรมของประเทศ ซึ่งจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้คงสืบไป ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคม

2. การเปรียบเทียบระดับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียนนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

2.1 การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียนนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใดต่างก็มีความตั้งใจ มุ่งมั่น มั่นใจในตนเอง และมีความกล้าแสดงออกถึงความสามารถของตน ซึ่งนักเรียน นักศึกษามีทัศนะเรื่องดังกล่าวดีมาก อาจเนื่องมาจากวิทยาลัยมีกิจกรรมและการแสดงที่ต้องใช้นักเรียน นักศึกษาเป็นจำนวนมากทำให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกฝนฝีมือ เกิดทักษะในการเรียนรู้เป็นประสบการณ์ที่ดี สามารถหารายได้ในระหว่างเรียนได้ จึงส่งผลให้กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง กล้าแสดงออกต่อสาธารณชนถึง

ความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับชิคเคอริ่ง (Chickering. 1993 : 47) ที่กล่าวว่า ความสำคัญที่จะก้าวไปสู่การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ของนักเรียน นักศึกษา คือการเรียนรู้ถึงหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับตนเองและสภาพจิตใจที่ มั่นคงและเข้าสังคมได้ดี ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใด มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน ดังงานวิจัยของโพธิพันธ์ พานิช. (2528 : 32) ที่ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนนาฏศิลป์ พบว่า การที่นักเรียนเข้ารับการศึกษาเป็นระยะเวลานาน เมื่อได้รับการฝึกฝน อบรมทำให้มีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

2.2 การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า นักเรียนนักศึกษา สาขาวิชาดุริยางค์สากลมีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างจากนักเรียนนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาขานาฏศิลป์ไทยซึ่งแบ่งออกเป็น โขนและละคร ซึ่งเป็นสาขาที่ต้องอาศัยการฝึกฝน และมีความอดทนในการเรียนสูงเพราะต้องอาศัยอวัยวะในการเคลื่อนไหว ทั้งภาษาท่าทางในการสื่อสารและการแสดงอารมณ์ออกมาทางสีหน้าในสาขาละคร โดยเฉพาะโขน ที่มีการเรียนการสอนที่เข้มงวดมากกว่า เพราะใช้ภาษาท่าอย่างเดียวในการสื่อสาร เนื่องจากต้องสวมหัวโขนในการแสดง ทำให้ต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกาย ตีบทแสดงให้ผู้ชม ชมแล้วเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่อง สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝน จึงเกิดความชำนาญ จึงอาจทำให้นักเรียน นักศึกษาบางคนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายในการเรียน เรียนด้วยความจำใจจึงทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่งผลให้มีทัศนะไม่ดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี อีกทั้งการที่วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ มีกิจกรรมการแสดงมาก โดยเฉลี่ยปีละ 200 กว่าครั้ง (กองศิลปศึกษา. 2538.ไม่มีเลขหน้า)ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อม จึงอาจทำให้นักเรียน นักศึกษาบางคน ที่ได้รับการคัดเลือกให้แสดงบ่อย ๆเบื่อหน่าย ไม่มีเวลาในการเรียนวิชาสามัญ เรียนไม่ทันเพื่อน ดังที่รัชดา ขำครุฑ (2540 : 2) พบว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีเพื่อเผยแพร่ในงานต่าง ๆมาก ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าว ต้องใช้เวลาเตรียมการฝึกซ้อมและการแสดงเป็นเหตุให้ต้องใช้เวลาคาบเกี่ยวกับเวลาเรียน ทำให้เกิดปัญหาตามมาคือ นักศึกษาที่ปฏิบัติกิจกรรมการแสดง ไม่สามารถเรียนได้ครบตามหลักสูตร ขาดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ส่งผลให้เกิดความท้อแท้ในการเรียน และจากผลการวิจัยในการพิจารณาในรายละเอียด พบว่าการที่นักเรียนนักศึกษา สาขานาฏศิลป์ไทย มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีปานกลาง เนื่องจากนักเรียนนักศึกษายังไม่มั่นใจในการเรียน และการประกอบอาชีพ ประกอบกับ ไม่ชอบการเรียนการสอนที่ยังคงเน้นการบรรยาย สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาบางคนเรียนด้วยความจำใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนของสาขานาฏศิลป์ไทยอาจจะยังไม่สามารถจัดได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนขาดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียน ซึ่งต่างจาก

นักเรียน นักศึกษา สาขาดุริยางค์สากลที่มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีสูงกว่าสาขานาฏศิลป์ไทยนั้น อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาในสาขาดุริยางค์สากลมีจำนวนไม่มากเท่ากับนักเรียน นักศึกษาสาขานาฏศิลป์ไทย จึงทำให้ครู อาจารย์สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับวิชาดนตรีเป็นศิลปะและศาสตร์ที่เกี่ยวกับเสียง เป็นศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยการใช้เครื่องดนตรีบรรเลงและสามารถที่จะสื่ออารมณ์ไปยังผู้ฟังได้ ความสวยงามในเรื่องของดนตรีจึงเป็นเรื่องของสุนทรียะที่เกี่ยวข้องกับเสียงดนตรี ว่าด้วยความไพเราะ การได้อรรถรสในการฟัง การได้ยินเสียงดนตรีไม่มีขอบเขตแบ่งว่าเป็นของใคร แต่จะเป็นของทุกคนที่สามารถมีความเข้าใจและซาบซึ้งได้ด้วยความไพเราะของเสียงดนตรี ความซาบซึ้งและความไพเราะของเสียงดนตรีสามารถที่จะเกิดขึ้นได้โดยทันทีทันใด ไม่ต้องมีการเตรียมตัวเพื่อความไพเราะ และความไพเราะนี้สามารถเกิดขึ้นกับใคร เมื่อใดก็ได้ทุกเวลา ทุกนาที ไม่จำกัดสถานที่และไม่มีขอบเขต ธรรมชาติของดนตรีจึงแตกต่างจากศิลปะแขนงอื่น ๆ (สุวัฒน์ ทรงเกียรติ. 2542 : 3 – 4) ดังนั้นจากสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความพึงพอใจ มีทัศนะต่อการเรียนด้านดนตรีสากลสูงสุด

2.3 การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีแตกต่างจาก นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางบางคน ยังไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียน อันเกิดจากการไม่มั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพเข้าศึกษาเพราะพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ชอบ ทำให้ไม่มีเป้าหมายในการเรียน เรียนด้วยความจำใจ เช่นเดียวกับจาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ (จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. สัมภาษณ์. 2534)ที่ระบุสาเหตุของการที่นักเรียน ลาออกในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนเพราะความชอบของพ่อแม่และบรรพบุรุษ ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ทำให้ไม่เกิดศิลปะนิสัยทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างแท้จริง จึงเป็นโอกาสให้นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้เลือกที่จะลองสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทน ส่วนนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีนั้น เนื่องจาก นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี จะมีพฤติกรรมในการตั้งใจเรียน มีความสนใจในการเรียน มีการวางแผนในการเรียน ทบทวนการเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความขยัน เอาใจใส่ และมีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือเมื่อนักเรียน นักศึกษาได้รับประสบการณ์และเกิดการรับรู้ในวิชาที่เรียนมีความรู้สึกและมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกิดกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียนและลักษณะของครูผู้สอนไปในทางที่ดี นอกจากนี้นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนใหญ่จะได้รับคัดเลือกให้แสดงกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ทำให้นักเรียน นักศึกษามีทักษะ กล้าแสดงออก

บุคลิกภาพดี จิตใจอ่อนโยน ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ จะเป็นส่วนในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจและมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการศึกษาให้ประสบความสำเร็จต่อไป ส่วนนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแม้จะได้คะแนน ในรายวิชาไม่ดี แต่ก็เข้ามาศึกษาเพราะมีใจรักในวิชานาฏศิลป์ดนตรีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งลักษณะธรรมชาติของนาฏศิลป์ ที่มีความละเอียดอ่อนประณีต เมื่อนักเรียน นักศึกษาได้ศึกษาเป็นเวลานานจึงทำให้เกิดความซาบซึ้งในศิลปะ มีจิตใจอ่อนโยน เกิดความรักและมีทัศนะดีต่อการเรียน ประกอบกับปัจจัยแวดล้อมที่วิทยาลัยจัดให้ในด้านต่างๆได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านสังคม และ ด้านกายภาพ ซึ่งอาจมีส่วนทำให้นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนะดี ต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในระดับสูงกว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับ ผลการวิจัยของ ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542 : 74 - 75)และคอยโว(Koivo.1983 : 2624 - A) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา พบว่านักเรียน นักศึกษามีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ มีทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างจากนักเรียน นักศึกษากลุ่มที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายในการเข้าศึกษาอย่างชัดเจน มีความต้องการเข้าสู่อาชีพ เพราะเห็นว่าเป็นการเรียนที่สามารถมีรายได้ระหว่างเรียน ลดภาระทางด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รวมทั้งเป็นประสบการณ์ที่ดี ส่งเสริมบุคลิกภาพส่วนตัวให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ อ่อนน้อมถ่อมตน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นแนวทางประกอบอาชีพได้หลากหลาย มิใช่เฉพาะด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเพียงอย่างเดียว สามารถประกอบอาชีพด้านอื่นๆ ได้อีกหลายด้าน เช่น งานด้านประชาสัมพันธ์ อาชีพอิสระ ธุรกิจการโรงแรม การธนาคาร ธุรกิจการแสดง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินดนา สายทองคำ (2539 : 98) ที่พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย รวมทั้งการประกอบอาชีพด้านการแสดงนอกเหนือจากอาชีพครู ส่วนนักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่นมีทัศนะที่ดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในระดับต่ำกว่า อาจเนื่องมาจากเพราะไม่ได้เข้าศึกษาเพราะความถนัดหรือความสนใจเป็นพื้นฐาน จึงเป็นการเรียนด้วยความจำใจและไร้จุดหมายในการเรียน สอดคล้องกับสำเนาว์ ขจรศิลป์ (2537 : 81) ที่ได้ระบุถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีลักษณะเฉื่อยชาในการศึกษา เพราะเกิดจากการที่นักศึกษาไม่มีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนไม่สามารถเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองได้

3. การศึกษาระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย จำแนกตาม ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ปรากฏผลดังนี้

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาพบว่า นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยรวมปานกลางและเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านักเรียน นักศึกษาทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยด้านสังคมมาก ส่วนประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพ มีความพึงพอใจปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มเพื่อนของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปเป็นกลุ่มเพื่อนที่ร่วมศึกษาในสถาบันเดียวกันมาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงมีความผูกพันธ์กันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 6 ปี เพื่อนจึงมีส่วนสำคัญในชีวิตการศึกษาที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำทั้งในด้านการเรียนและปัญหาส่วนตัว เพราะนักศึกษาวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการสังคม ต้องการมีเพื่อนและมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว (สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. 2542 : 77) นักเรียน นักศึกษารุ่นพี่จะให้คำแนะนำด้านการเรียนและการฝึกปฏิบัติแก่นักศึกษารุ่นน้อง ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียน นักศึกษามีความรักความประทับใจเกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน นอกจากนี้ครูยังเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนให้ความเป็นกันเองกับศิษย์ดูแลและเอาใจใส่เสมือนบุคคลในครอบครัว สอดคล้องกับพัฒนา พลอยประไพ (2541 : 66) ที่กล่าวว่า ครูมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการชี้แนะทางเลือกที่หลากหลาย ให้แก่เด็กนักเรียน เช่นการยกย่องผู้ที่ประสบความสำเร็จในสายอาชีพต่างๆ การจูงใจตามแนวทางที่เหมาะสม และมีแนวทางปฏิบัติให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะของตนได้ ดังนั้นครูจึงเป็นผู้ที่ ทำหน้าที่เสริมสร้างประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้ข้อเท็จจริงที่เป็นเงื่อนไขของสังคม และสิ่งแวดล้อม เกิดความยืดหยุ่นในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้จึงทำให้นักเรียน นักศึกษามีความผูกพันกับสถาบัน ทำให้สังคมในวิทยาลัยนาฏศิลปมีความอบอุ่นด้วยวัฒนธรรมแบบครอบครัว ส่วนประสบการณ์ทางด้านวิชาการและประสบการณ์ทางด้านกายภาพที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากในด้านวิชาการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านหลักสูตร ยังไม่สามารถจัดได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนได้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่ได้ระบุแน่ชัดว่า ผู้ที่จบการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงไปแล้วจะประกอบอาชีพใด (วิทยาลัยนาฏศิลป. 2537ก : 4) ประกอบกับเนื้อหาของหลักสูตรมีมาก ทั้งในวิชาสามัญและวิชาศิลปะดังที่นิลวรรณ วรรณะลี (2542 : 226) ศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง สาขานาฏศิลป์ไทย ของวิทยาลัยนาฏศิลป พุทธศักราช 2527 พบว่าการจัดระบบการบริหารหลักสูตรสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยไม่ชัดเจน ทั้งในด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการแสดง นอกจากนี้การวัดและประเมินผล อาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งในด้านวิชาการเพราะการวัดประเมินผลของวิทยาลัยใช้ผู้สอนเป็นหลักในการวัดผล โดยเฉพาะในวิชาศิลปะไม่มีเกณฑ์ที่ ชัดเจน ดังนั้นการที่เกณฑ์ในการสอบขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนที่เป็นรูปธรรมที่สามารถตรวจสอบได้ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ นาราวดี ศิริโรจน์ (2543: 98)

ที่ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของวิทยาลัยนาฏศิลป โดยเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลว่า ผู้บริหารและอาจารย์ควรศึกษาระบบการวัดผลและประเมินผลของวิทยาลัยให้ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนในการนำเสนอผลการเรียนหรือ GPA ไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอื่นๆ และควรจัดอบรมชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนได้รับรู้จะได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามแบบแผน ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และวิทยาลัยควรทำเกณฑ์มาตรฐานด้านวิชาชีพทุกสาขาวิชา สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์วิเคราะห์ข้อสอบ และสร้างข้อสอบมาตรฐานทางด้านทฤษฎีของทุกสาขาวิชา เพื่อให้มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ประกอบกับผลการวิจัยจากการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อยและวิธีการเรียนการสอนยังคงล้าสมัยต้องปรับปรุง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประสบการณ์ทางด้านกายภาพที่พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ปัญหาเกี่ยวกับความคับแคบของบริเวณวิทยาลัย โรงอาหารและห้องน้ำบางแห่งต้องมีการปรับปรุงรวมทั้งสถานที่พักผ่อน และที่สำคัญสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬายังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา รวมทั้งขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพซึ่งอุปกรณ์ส่วนใหญ่ที่ใช้อยู่ ในปัจจุบันมีอายุนานหลายสิบปี มีผลทำให้ขาดบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้นในการเรียนการสอน (สิริชัยชาญ ฟักจำรูญ. 2540 : 245 - 247) อีกทั้งปัจจุบันวิทยาลัยต้องรับนักเรียนเข้าศึกษามากขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษา ในการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ในหมวดที่ 2 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษามาตรา 10 ที่ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และประโยชน์เสมอกันในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย จึงทำให้สถานที่เรียนไม่เพียงพอทั้งในห้องทฤษฎีและห้องปฏิบัติการ รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงอาจเป็นเหตุที่ทำให้นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ทางด้านกายภาพแต่เพียงปานกลางเท่านั้น

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ พบว่าความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียนนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีตลอดจนเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยทั้งด้านวิชาการ ด้านสังคมและด้านกายภาพล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีทั้งสิ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาได้เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยได้ เข้าใจถึงธรรมชาติของการเรียน เรียนรู้สิ่งที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง ทำให้ได้ประสบการณ์

ส่งผลให้นักเรียน นักศึกษามีศิลปะนิสัยในการเรียน เกิดวุฒิภาวะทางอาชีพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับวรุทัย ญานะพันธ์(2543 : 70)ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการอนุรักษ์นาฏศิลป์พื้นบ้านภาคกลาง ของนักศึกษา สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ สถาบันราชภัฏในเขตภาคกลาง พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่านิยมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งประสบการณ์ที่ดีมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลมีความรู้สึกดีต่อสิ่งนั้น โดยที่ สถานที่เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับ จาฟา (Jafar. 1994 : 3725A) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ต่อตนเอง แรงจูงใจในการทำงาน การรับรู้เกี่ยวกับอาชีพและทัศนะต่อสถานที่เรียนกับผลการเรียนของนักเรียนมัธยม และพบว่า นักเรียนที่มีทัศนะ เชิงบวกต่อโรงเรียนมีมโนทัศน์ต่อตนเองทางบวกในระดับสูง ผลการเรียนดี จึงช่วยให้นักเรียนมีทัศนะดีต่อโรงเรียน และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษากับการมีอาจารย์ที่สอนดี มีมนุษยสัมพันธ์สูง ช่วยให้นักเรียนเลือกมาเรียนที่สถาบันนั้นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การที่นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปโดยส่วนรวมมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป ดนตรีในระดับสูง แสดงว่า วิทยาลัยจัดการเรียน การสอนและประสบการณ์ให้แก่นักเรียน นักศึกษาเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จากการที่กรมศิลปากรและสถาบันการศึกษาในสังกัด จัดประชาสัมพันธ์ให้เยาวชน และประชาชนทั่วไป เข้าใจถึงระบบการเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึงจึงเป็นผลทำให้เด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันเกิดความรัก ความสนใจ และเห็นความสำคัญในการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะวัฒนธรรมไทยในการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบทอดศิลปะวัฒนธรรมของชาติทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไว้มิให้เสื่อมสูญ อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นาฏศิลป์ ดนตรีเป็นที่นิยมควบคู่กับไปกับสังคมไทย แต่เนื่องจากปัจจุบันโลกอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลกอย่างไร้พรมแดน เช่นจากเครือข่ายอินเตอร์เนต การเสริมสร้างประสบการณ์ในด้านการรู้จักเลือกข่าวสาร ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสูง ซึ่งวิทยาลัยควรมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการที่จะสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษามีศักยภาพทางวิชาการสูงขึ้น และมีทัศนะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เกิดศิลปะนิสัยในการเรียน มีความพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพ และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองและพัฒนาการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีฟื้นฟูและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามอันเป็นมรดกของชาติสืบไป

2. นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ทางด้านสังคมมาก ส่วนประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านกายภาพนักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

2.1 ด้านวิชาการ วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ควรกำหนดเป้าหมาย วางแผนพัฒนาทางด้านวิชาการ โดยควรมีการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรและวิธีสอนในทุกสาขาวิชา ด้วยวิธีการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งความจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้เลือกเครื่องมือเรียนที่ตนเองชอบได้อย่างใกล้เคียงที่สุด และครูควรให้ความสนใจกับการเลือกเครื่องมือในการเรียนของนักเรียน นักศึกษาด้วย นอกจากนี้วิทยาลัยควรทีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เอกสารต่างๆเกี่ยวกับการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ให้แก่บุคคลที่สนใจทั่วไป และควรพิจารณารับงานด้านการบริการ การแสดงให้กับสังคมตามความจำเป็นและโอกาส เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีเวลาสำหรับการเรียนรู้ทางสายสามัญและศิลปะ มีพื้นฐานความรู้ที่มั่นคงเพื่อจะได้นำไปประกอบอาชีพตามความถนัด ความสามารถและความสนใจของตนเอง รวมทั้งครู/อาจารย์จะได้ทำหน้าที่การสอนได้เต็มที่ และมีเวลาเป็นของตนเองที่จะผลิดผลงานทางวิชาการทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ให้เผยแพร่สู่สังคม และวิทยาลัยควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครู/อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมฝึกอบรม การสัมมนาศึกษาดูงาน เชิญผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้ด้านต่างๆ การทำผลงานทางวิชาการ การเขียนตำรา การทำวิจัยและการเขียนผลงานทางวิชาการตามสายงานทุกสาขาวิชา การสนับสนุน ครู/อาจารย์ ในการศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อจะได้นำความรู้ทางด้านศิลปะชาติต่างๆนำมาถ่ายทอดเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รู้จักศิลปะของชาติอื่นๆเพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์แก่นักเรียน นักศึกษาต่อไป

2.2 ด้านกายภาพ ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ ควรพิจารณาเสนองบประมาณจัดสรรงบประมาณ ในการจัดสร้าง อาคารสถานที่ให้มีความเหมาะสมเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีส่งเสริมการเรียนการสอน อันจะเป็นแนวทางไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ ผู้เรียน โดยจัดสถานที่ออกกำลังกาย การจัดบริการต่างๆของวิทยาลัย ห้องปฏิบัติการ และห้องสมุดให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน นักศึกษา

ทั้งนี้เพราะการที่ พบว่าทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสบการณ์ในวิทยาลัยเป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่า การปรับปรุงทางด้านวิชาการ การเรียนการสอน หลักสูตร อุปกรณ์การสอนที่เพียงพอ ประกอบกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยอาจส่งผลต่อทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา และติดตามผลการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปทั่วประเทศ

2. ควรมีการศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามที่สังคม หรือตลาดแรงงานต้องการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

3. ควรมีการศึกษาศิลปะทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีเพื่อพัฒนา ในการจะสืบสานวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีสืบไป

4. ควรมีการศึกษาทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษาในทุกภูมิภาค เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา การวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กธิการ ตริสกุล. (2536). *ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

กนกรัตน์ นาคหฤทัย. (2540). *สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

กรมศิลปากร. (2523). *ระเบียบว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป.* กรุงเทพ : อัดสำเนา.

----------. (2534). *หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

----------. (2534). *หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น พุทธศักราช 2521.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

----------. (2537). *หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). *แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544).* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

กองศิลปศึกษา. (2538). *การจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรีและช่างศิลป์.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

กาญจนา คุณารักษ์. (2541, มิถุนายน). "วิสัยทัศน์การพัฒนาวิชาชีพ," *วารสารทับแก้ว.* 2(3) : 54 – 60.

คุณธรรม ศัลยพงษ์. (2542). *การศึกษาคุณลักษณะทางจิตใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 2 พฤษภาคม 2543.

จินตนา สายทองคำ. (2539). *การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. (2529). *แนวคิดและวิธีการวางแผนการศึกษา.* กรุงเทพ : กองนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เฉลิมรัตน์ ติ่งอ่อม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 12 พฤษภาคม 2543.

ชัยพร สว่างวรรณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 12 พฤษภาคม 2543.

ชูชาติ ไชยเขตต์. (2538). *สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสยามตามทัศนะของนักศึกษา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและพัฒนาบุคคล.* กรุงเทพฯ โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ต่อศักดิ์ ประพันธ์วิทยา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 12 พฤษภาคม 2543.

ทองเหลา ฤทธิรุ่ง. (2531). *ทัศนคติที่มีต่ออาชีพครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด กาฬสินธุ์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิพย์มาศ พิมลศักดิ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 28 เมษายน 2543.

---------- (2530). *ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธิดารัตน์ โพธิดารา. (2542). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่ออาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้.* สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นรีรัตน์ วิจิตรแก้ว. (2542). *การพัฒนานักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์และการประเมินตนเองของนักเรียน นักศึกษา นาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นาราวดี ศิริโรจน์. (2543). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของวิทยาลัยนาฏศิลป.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิพนธ์ วรรณเวช. (2538). *สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา.* ปริญญาพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิลวรรณ วรรณะลี. (2541). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูงสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ของวิทยาลัยนาฏศิลป พุทธศักราช 2527.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุรัญชัย จงกลนี. (2531,มิถุนายน - กันยายน). "บรรยากาศทางวิชาการในมหาลัย : อุดมคติที่ยาก," *วารสารศึกษาศาสตร์.* 12(6) : 24 – 26.

ประกอบ คุปรัตน์. (2529). "แนวทางการสร้างบัณฑิตในธนาคาร : หลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา." *วารสารการศึกษาแห่งชาติ.* 20(4) : เมษายน - พฤษภาคม

ประเวศ ยอดยิ่ง. (2537). *รายงานการวิจัยเรื่องจริยธรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา.* ศูนย์นิเทศศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา จังหวัดนครราชสีมา.

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปัทมาภรณ์ นรลักษณ์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 12 พฤษภาคม 2543.

พัฒนา พลอยประไพ. (2541). *การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เพทาย เจริญคุณวิวัฏ. (2535). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์-ดนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

โพธิพันธ์ พานิช. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 28 เมษายน 2543.

----------. 2528. *การศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนนาฏศิลป์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รจนา สุนทรานนท์. (2537). *คุณลักษณะทางวิชาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนาฏศิลป ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ บัณฑิต และผู้บังคับบัญชา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

รัชดา ขำครุฑ. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในหลักวิชาภาษาไทย ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รัตติยะ วิกสิตพงษ์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ปนัดดา พ่วงพี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยนาฏศิลป เมื่อ 2 พฤษภาคม 2543.

วรุทัย ญาณะพันธ์. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการอนุรักษ์นาฏศิลป์พื้นบ้านภาคกลางของนักศึกษา สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ สถาบันราชภัฏในเขตภาคกลาง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วัลนิภา พัดเปีย.(2539). *ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิทยาลัยนาฏศิลป. (2537 ก). *เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องวิทยาลัยนาฏศิลปในทศวรรษหน้า.* กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนาฏศิลป.

----------. (2537 ข). *60 ปี วิทยาลัยนาฏศิลป.* กรุงเทพฯ : ประยูรพริ้นติ้ง.

----------. (2538). *ระเบียบการ วิทยาลัยนาฏศิลป.* กรุงเทพฯ : ประยูรพริ้นติ้ง.

----------. (2539). *คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง.* กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนาฏศิลป

สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร.

วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา.

ศรัญญา เมฆแก้ว. (2536). *เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.

(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร. (2541). *สถิติการศึกษาประจำปี พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ : งานแผนและงบประมาณ.

สุวัฒน์ ทรงเกียรติ. 2542. *องค์ประกอบของดนตรีสากล.* ภาควิชาดนตรี คณะมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2537). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539).* กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2539). "คุณสมบัติของบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชาชีพทางด้านศิลปิน," *ใน พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2508 - 2537.* กรุงเทพฯ. : สำนักบรรณสารการพัฒนา.

สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2532, 4 มกราคม). "วิธีการพัฒนาวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมโดยใช้หลักการประชาสัมพันธ์เชิงรุก," *วารสารวัฒนธรรมไทย.* 30(2) : 13 - 15.

สำเนาว์ ขจรศิลป์. (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและการบริการนักศึกษา.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิริชัยชาญ ฟักจำรูญ. (2540). *วิวัฒนาการและอนาคตภาพของวิทยาลัยนาฏศิลปในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2542,26 มิถุนายน). "การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์," เนื่องในโอกาสงานอุดมศึกษาสัมพันธ์ ปี 2542. *การอุดมศึกษา.* : 77 - 78.

สุเทพ เมฆ. (2531). *ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 12.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรพิน แสงสว่าง. (2536). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์. (2537). *ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). *นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคุรุสภา.

อุดม หนูทอง. (2539). *"บัณฑิตไทยในแนวพระราชดำริ เกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตเฉพาะสาขาวิชาชีพทางด้านศิลปิน,"* ในประมวลพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรตั้งแต่ พุทธศักราช 2493 - 2537. กรุงเทพฯ : สำนักพระราชวัง.

อุบลลักษณ์ ไชยชนะ. (2543). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการเรียนกับความสอดคล้องในการเลือกคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Astin,A.W , (1968). *The College Environment* . Washington, D.C : American Council On Education..

----------. (1993). *What Matters in College? : Four Critical Years Revisited.* San Francisco : Jossey – Bass Publishers.

Brolin,D.E. and Gysberg, N.C , (1979, December). New York. *The Personal and Guidance Journal* . 2(58) : 260.

Buckley,Kathleen Marie. (1991, February). " Career Maturation Patterns of Teachers in two Suburban School System," *Dissertation Abstract International* : Boston College. 51(8) : 2576A.

Chickering, Auther W. & Robert Blackbern (1970). *The Undergraduate* . New York : Unpublished Manuscript .

----------. (1993). *Education and Identity.* Second Edition. San Francisco : Jossey – Bass.

Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Phychological Testing.* 3rd .Ed. New York : Harper And Row Publishers.

Ferguson, George A . (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education.* 5th. Ed. New York : McGraw-Hill Book Co.

Good, Carter Vicler (No. 1968). *Dictionary of Education.* 3 .Ed. New York : MeCrraw-Hil Book Company.

Herzberg, F. Bernard, Mausner and Barbara, B.S . (1959). *The Motivation to Work.* 2nd ed . New York : John Wiley and Sons.

Jackson, Robert Charles. (1993, January). "Motivation for Teaching : An Analysis of the Motive forTeaching among Selected University of Akron Students," *Dissertation Abstract International.* 53(7) : 2333A.

Jafar,Rasmi A. (1994, April). "A Study of Self – Concept,Motivation to Work,Career Awareness,Attitude toward School, and Anticipated Learning Outcome of Students Attending an Alternative School or Higher School," Texas Woman's University. *Dissertation Abstract International* .54(10) : 3725A.

Krejcie, Robert V. and Daryle N. Morgan , (1970, November). "Determining Sample Size for Research Activities," *Education and Psychological Measurement.* 30(6) : 607 – 609.

Koivo,Anne Diblack. (1983,February). "The Relationship of Student Perception of Study Habit and Attitude Based on Differences in Sex, Grade and Acadamic Achievement", *Dissertation Abstract International.* 43(7) : 2624 A

Skinner, B.F. (1958,August). "Teaching Machines," *Science.* 26(128) : 969 - 977.

Sprik, Jeanette Fay. (1989,September). "Change in the Career Goals and Attitudes of Undergraduates : A Longitudinal Panel Study of the University of Michigan. Class of 1983." *Dissertation Abstract International.* University of Michigan. 50(6) : 1568A.

Srisai, Suttanu. (1993,December). "The Study of Relationships between Selected Factors and Students' Success in Student Teaching and Attitude toward Teaching as A Career", Northern Illinois University. *Dissertation Abstract International.* 54(6) : 2122A.

Tinto, Vincent. (1975,July). " Dropout from Higher Education : A Theoretical Synthesis of Recent Research," *Review of Education Reasearch.* 45(1) : 89 - 125.

Wallerstein, Harvey. (1971). *A Dictionary of Psychology.* Marryland : Penquin Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ดร.พิตร ทองชั้น
   ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
   สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ ดร.ลัดดาวัลย์ หวังพานิช
   ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
   สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ อาจารย์อรุณศรี กุมุท
   ตำแหน่ง ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร
   สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ชื่อ อาจารย์นิวัฒน์ สุขประเสริฐ
   ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
   สังกัด วิทยาลัยนาฏศิลป

5. ชื่อ อาจารย์ทิพย์มาศ พิมลศักดิ์
   ตำแหน่ง อาจารย์ 4 ระดับ 6
   สังกัด วิทยาลัยนาฏศิลป

ภาคผนวก ข
หนังสือนำและแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

กันยายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป

ด้วยดิฉัน นางสาวปนัดดา พ่วงพี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง " ทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลปดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ซึ่งผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการกำหนดนโยบายการวางแผน และการบริหารงานของวิทยาลัยนาฏศิลปให้ดียิ่งขึ้น

ในการนี้ดิฉันเห็นว่าท่าน เป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่ผลการวิจัยที่ถูกต้องสมบูรณ์ ดิฉันจึงขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงที่เป็นอยู่ คำตอบของท่านจึงถือเป็นความลับ และจะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้ใดทั้งสิ้น ดิฉันจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปนัดดา พ่วงพี)
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่องทัศนะต่อการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ
2. ประสบการณ์ทางด้านสังคม
3. ประสบการณ์ทางด้านกายภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนะของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

2. โปรดตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ และตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่ท่านประสบหรือตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของท่าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่านมากที่สุด

1. ชั้นปี

( ) ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2

( ) ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3

( ) ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1

( ) ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 2

2. สาขาวิชา

( ) นาฏศิลป์ไทย (โขน - ละคร)

( ) ดุริยางค์ไทย (ปี่พาทย์ - เครื่องสาย,คีตศิลป์ไทย)

( ) นาฏศิลป์สากล (บัลเล่ต์)

( ) ดุริยางค์สากล (ดุริยางค์สากล , คีตศิลป์สากล)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

( ) ระดับเกรด 3.00 ขึ้นไป

( ) ระดับเกรด 2.50-2.99

( ) ระดับเกรด 2.49 และต่ำกว่า

4. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

( ) ความมุ่งหวังในการศึกษา

( ) ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น

( ) อื่นๆโปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อประการณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจความพึงพอใจของท่านเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ท่านได้รับขณะศึกษาอยู่ในวิทยาลัย ได้แก่ ประสบการณ์ทางวิชาการ ประสบการณ์ทางสังคม และประสบการณ์ทางกายภาพ

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของท่านเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องวางที่เป็นคำตอบกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
	ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ					
1	การเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยมีคุณภาพ					
2	การเรียนการสอนตรงกับวิชาชีพที่ต้องการเรียน					
3	ได้รับความรู้ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย					
4	อาจารย์ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน					
5	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย					
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียน					
7	วิธีการเรียนการสอนล้าสมัยต้องปรับปรุง					
8	การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์ มีความยุติธรรมถูกต้องตามหลักวิชาการ					
9	อาจารย์จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
10	อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา วิธีการเรียนการวัดผลอย่างชัดเจน					
11	อาจารย์เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี					
12	วิทยาลัยได้จัดการบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
	ประสบการณ์ทางด้านสังคม					
13	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน					
14	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน นักศึกษา					
15	อาจารย์ให้ความดูแลเอาใจใส่เหมือนบิดามารดากับบุตร					
16	อาจารย์เข้มงวดและเผด็จการ					
17	นักเรียน นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน					
18	นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความรักความผูกพันกับสถาบัน					
19	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำแนะนำแก่รุ่นน้องเรื่องการเรียน,การศึกษาต่อและอาชีพ					
20	นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปมีความสามัคคีกัน					
21	นักศึกษารุ่นพี่มีสัมพันธภาพอันดีกับรุ่นน้อง					
22	นักเรียน นักศึกษามักทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนร่วมกัน					
23	นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
	ประสบการณ์ทางด้านกายภาพ					
24	ห้องฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี					
25	ได้รับความสะดวกในการบริการต่างๆของวิทยาลัย					
26	วิทยาลัยจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา					
27	วิทยาลัยจัดให้มีการรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณอาคารเรียน					
28	วิทยาลัยใช้ประโยชน์จากห้องเรียนและอาคารเรียนอย่างคุ้มค่า					
29	วิทยาลัยจัดให้มีห้องปฏิบัติการพอเพียงกับนักเรียนนักศึกษา					
30	วิทยาลัยจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างพอเพียง					
31	วิทยาลัยจัดให้มีร้านค้าในโรงอาหารอย่างพอเพียง					
32	บริเวณอาคารเรียน สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
33	ห้องสมุดมีบรรยากาศเหมาะสมกับการเข้าศึกษาค้นคว้า					
34	ห้องสมุดมีที่นั่งอ่านหนังสือพอเพียงกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ใช้บริการ					
35	มีตำรา เอกสาร และวารสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างพอเพียง					
36	วิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาแสดงผลงานทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านศิลปะต่อชุมชน					
37	วิทยาลัยสนใจและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา					
38	วิทยาลัยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆของนักเรียน นักศึกษา					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นข้อคำถามทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โปรดอ่านข้อความทางด้านซ้ายมือแล้วพิจารณาดูว่าข้อความแต่ละข้อนั้น ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องด้านขวามือที่เป็นคำตอบตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
39	ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ชมกิจกรรมการแสดงนอกเหนือจากหลักสูตร เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์					
40	การเรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไม่ค่อยเกิดความคิดสร้างสรรค์					
41	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน					
42	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของวิทยาลัยนาฏศิลป					
43	ถ้ามีโอกาสเลือกวิชาอื่นได้ จะไม่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี					
44	วิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ทำให้สามารถหารายได้จากการแสดงตามสาขาวิชาชีพในระหว่างเรียนได้					
45	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถนำไปเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อได้					
46	ความรู้จากการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
47	ความรู้จากการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรี ช่วยขัดเกลาให้มีสุขภาพจิตดี					
48	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี เป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
49	ยินดีที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมแสดงงานต่าง ๆของวิทยาลัย					
50	การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่าง ๆถือเป็นประสบการณ์ที่ดี					
51	การเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี หางานทำยาก					
52	ไม่ขาดเรียนวิชาเอกถ้าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ					
53	สนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี					
54	เลือกเรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ด้วยความจำใจ					
55	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี จะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน					
56	ในเวลาว่างมักจะทบทวนและฝึกซ้อมการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี อยู่เสมอ					
57	เรียนวิชาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ด้วยความสนุกสนาน					
58	การเรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรี ทำให้จิตใจอ่อนโยน					

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

_____

_____

_____

_____

_____

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค
ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวปนัดดา พ่วงพี
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 9 มกราคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตราด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	312 / 1 ซ.วงศ์สว่าง 8 ถ.วงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพ 10800

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
พ.ศ. 2541	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขานาฏศิลป์ไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ